

Belg.

323

f

Belg 323 f

<36608853140016

<36608853140016

Bayer. Staatsbibliothek

Belg. 323 f

LIJKBUNDEL.

B 39

FLUK BUNDEL

Bayerische
Staatsbibliothek
München

gew. b. kn
No 21095
D E

V R Y H E Y D,

T E R

V E R E E U W I G I N G

V A N D E N

O V E R Y S S E L S C H E N R I D D E R,

J * D * B A R O N V A N D E R C A P P E L L E N,

H E E R V A N D E N P O L.

T O T E E N S P I E G E L A L L E R V O L K E N.

Om by de *afgekeken* L Y K B U N D E L en K E U R -

D I C H T E N der H E E R E N A L A R T en H O L T R O P

gevoegd te worden.

T E P A R T S,

M D C C L X X V.

Belg. 323 f

V R Y H B Y D

T R A

V E R E U W I G I N G

V A N D E N

O V E R Y S S E L S C H E N R I D D E R

J. D. BARON VAN DER CAPPELLEN

H E E R V A N D E N P O L

T O T E E N B I E G E L V A N D E V O L K E N

Bayerische
Staatsbibliothek
München

D I C H T E N D E H E E R V A N D E N P O L

G e v o e g t i s W e r k e n

T E P N R Y E

M D C C L X X V

Hij heeft eenen kuyl gedolven, ende dien uitgegra-
ven, maar hij is gevallen in de groeve, (die) hij ge-
maakt heeft.

— D A V I D.

VOORREDEN.

— DAVID —

Beminnaars van de kunst; hier kunt gij u vergasten
Op keur van lekkernij.

En leerd, dat kransen van Laauwrieren nimmer pasten,
Om 't hoofd der Dwinglandij.

Ziet

Ziet hier de Staatszucht juist geteekend naar het leven.

Ziet Heerschezucht ons haar beeld,

Op dit volschoon paneel, haar echte verwen geeven.

Het heeft haar rol volspeeld.

Dit is de schoonste prijs voor bun die oproer stookten!

Zo geeft men Monsters Lof,

Die onder Vrijheids schijn, de Tweedrachttoorts deen rooken

Dat de eendracht zonk in 't stof!

Hoe wil de Helsche Nijd dees ronde taal begrimmten!

Hoe wil het vuur van Haat

In 't snood verpeste brein van Landberoerders glimmen,

Daar 't reeds aan 't branden staat!

't Misbruikt gezach stuift op van dolle woede Zwanger,

Met zijn gesbonden roel,

Ter Weering van dees Taal, en schreeuwd: men duld niet langer

Dat men dat onrecht doe!

Doch raas vrij sluwe List! met uwe vloek spionnen;

Het zoeken baat u niet;

Dit werk is voor uw Oog wat al te fijn gesponnen;

Geen Argus die dat ziet!

Dit Pronkstuk zal de wrok de woede en Nijd verduuren!

Laat Vrij de bitsche Nijd,

Gezwellen van haar gal, haar oog hier blind op tuuren!

't Verduurt meer dan den Tijd!

PRO PATRIA.

O P W E K K I N G.

A A N

NEERLANDS DICHTERENREI.

NAAR DEN DOOD

VAN DEN

BARON VAN DER CAPPELLEN TOT DEN POL.

Juicht van vreugde kunstgenooten!

Tokkelt lustig uwe Lier!

Zingt vereende Maatgezangen,

Met een gadeloozen zwier!

Dingt niet daar den Eere Laauwer,

Voor eens valsaarts roem beloofd;

Neen; maar zingt met wissel klanken,

Hoe zijn tijdzon wierd verdoofd!

Hoe de Hel ons heeft gelouterd

Van een snoden Dwingeland;

Die als Schelm en Staatsverrader,

't Oproer stichtte in Nederland!

't Hoofd der Wederbarstelingen,

't Hoofd van 't fielten Vrijheids rot,

Prins der Antiprinsgezinden,

Valschgenoemden Patriot;

Handvest, - Recht, - en Wetverbreker;

Stokebrand van Twist en Nijd;

Godsdiensthater, Duivelminnaar,

Catilina onzer Tijd;

Een gevloekten Vorstenbruier;

Die Prins Willems dood bezwoer,

Tot hij vloekend van dees Aarde,

Door het gift ter Helle voer!

Daar, daar zal hij leeren kennen,

Hoe men Vorsten Vloekers kroond,

En zich als een Beul der waarheid

Met Gods gramschap zien beloond.

Daar

Daar, daar 't ijslijk knarsetanden

Van zijn Magog *Barneveld*,

En het jamm'ren der *de Witten*

Paal noch Perk aan Wanhoop steld.

Zoo toch ziet men Neêrlandsch Schelmen,

Tot een prooi der straf geweid,

Als hen Gods Rechtvaardige Almacht

Opeischt naar eene Eeuwigheid.

Waakt dan op ô Zangbergs reuzen!

Wilt uw Gouden snaartuig slaan!

Zingt tot vreugd der Calvinisten

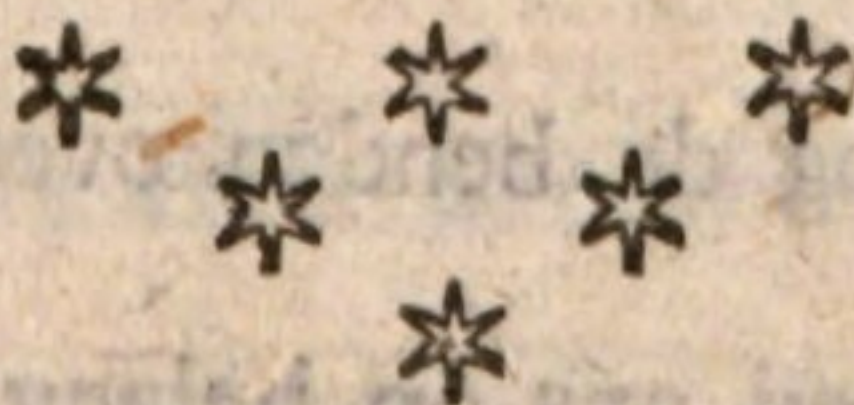
En ten schrik den Armiaan!

Zingt noch eens niet om het Lover

Maar om Vrede in dit ons Land!

Zingt zijn dood, tot Nasfauws glorie,

En ten glans aan de Eendrachtsband!

R O U W K L A C H T

V A N

NEERLANDS JANNITZAAREN CORPS

O V E R D E N D O O D

V A N H U N N E N

G R O O T V I Z I E R.

Nu ligt ons Hoofd geveld! de Hoop in wind vervlogen!

De Groot Vizier is dood! ô onvoorziene slag!

Dit perst ons Helden Corps de traanen uit onze oogen,

Daar men de Vrijheids Zon door hem aan 't klimmen zag!

Nu ligt ons Hoofd geveld die ons ten strijd kon noopen,

Die met een vluchtig oog de benden overkeek!

Wiens onverschrokken moed ons op belang deed hoopen;

Voor wien d'Oranje Zon haast in zyn Loop bezweek!

De

De Groot Vizier is Dood, met wien men fier wou zweeren
Oranjens wisten val en wie hem hulde bood!

♣ Waardig Opperhoofd, geschapen tot regeeren,

Aan ons te vroeg ontruikt, wat is uw Corps in nood!

't Musquet zweet van den angst; het stort verroeste traanen;

Het Vuur schijnt zelfs den steen in zijne schroef ontvlugt!

't Is of het Buskruit smeld en ons schijnt aantemaanen,

Dat al ons Oorlogstuig loost de allerlaatste zucht!

De zwarte Strik die buigt van rouw haar punten neder.

De groote Hoed wil schaars op 't Heldenhoofd meer staan:

De fraaije Staartpruik kwijnd; ja zelfs het witte leder

Des reinen Bandeliers schijnt ook in rouw te gaan;

Den donker blaauwe Rok, met heldre witte boorden,

(Een dragt die in ons Corps den Heldenmoed verbeeld)

Verliest zijn echte Verw; Palets, Dragons en Koorden,

't Is alles dof en doodsch, nu 't hart den Rouwzang kweeld,

't Gestikte Camifool, gezoomt met fraaie franjen;

De Broek en Sloprous, eerst zoo rein en hagelwit,

Verschiet en trekt haar kleur naar 't zoo gehaat Oranjen;

't Is of de Dood alreeds in elks Monteeing zit!

ô Doodelijke Slag! Wien zal men nu verkiezen,
 Als Hoofd van 't Helden Corps! Ach! dat nu *Dordse Kees*
 Ons roerloos Schip eens vlug wou stieren uit de biezen,
 Daar 't in de modder zinkt; daar alles is in vrees!
 Ach! Groote *van der Kemp*! Ach! staak u lijkgebaaren!
 De Groot Vizier is dood! wees gy nu Commandant!
 Ach! wees het Opperhoofd van uwe Jannitzaaren!
 Neem voor uwe Alcoran den Snaphaan in de Hand!
 Gij zoud ons Heldenhart door uwe taal ontfonken;
 Dat thands de moed begeeft, daar 't aan een steun ontbreekt!
 Kom, nog eens op het heil van Slatius gedronken,
 Dan word de Heldenmoed bij ons weer opgekweekt!

TRIUMPH.

TRIUMPHZANG

BY HET OVERLYDEN

VAN DEN

RIDDER VAN DER CAPPELLEN TOT DEN POL

Triumph! ik voel mijn ijver gloeien!

'k Vat verheugd de ijvoore Luit!

En tot 's Lands geluk en glorie

Juich ik 't vrij Triumphlied uit!

Triumph! Triumph! hij is gevallen,

Die na Willems leven stond;

Tot hij, door Gods blakende Almacht,

't Loon der ondeugd grafwaarts vond!

Zingt dan, — Zingt Triumph Bataven!

Zweert de Heerschzucht eeuwig af,

Daar Cappellen, 't Hoofd der Dwing'ren,

Is gedaald in 't vratig graf!

Zing

Zingt Triumph, met blijde galmen!

Wijd aan God uw dankb're Lof!

't Hoofd der Muitren is gevallen!

't Hoofd der Onrust ligt in 't stof!

Zingt Jō Triumph ô Belgen!

Neêrlands Cromwel ligt ter neer!

Die Ondankb're Vorsten Vloeker,

Nasfauws geesfel leeft niet meer!

Zingt Triumph, wilt tranen leeken;

Schreit, schreit uit uw ongenucht,

En geeft, door een Vrijheids zuchtjen;

Uw bekleemde boezems lucht!

Den Verrader is bezweeken,

De Eendrachtschenner is geveld;

Die uw Vrijheid uit belangzucht

Zoo rampzalig hield bekneldt!

Zingt Triumph ô Nederland'ren!

't Hoofd van Wraakzucht, Haat en Twist,

Ligd, als een Tijran der Aarde,

Tot 's Lands Heil in 't graf gekist!

Juich

Juich dan, juich dan braave Burger!

Uw Oranjen overwind!

Daar Hij, in zijn God, een wrecker

Voor zijn zuivere onschuld vind!

Wil dus God u Offer wijen

't Offer van 't ontboeide Hart!

Zing Hem een Triumph van Psalmen,

Dank Hem voor de ontheven smart!

Zing Triumph! dat Godsdienst bloeie,

Onder Nasfauws Heerschappij!

Zing, Zing, ceuwig Nasfauw leewe,

Zing Triumph, tot stervens vrij!

H E L L E V A A R T

V A N

J O N K E R D I R K.

Op d'oever van den stijx, kort bij den Jammerpoel,

Omringt van Zwaveldampen

En Paden vol venijn, waar het tijran gewoel,

Met Helsch vergif moet kampen ;

Waar de Eeuwige donkere weg ter Helle nederdaald ;

Daar niets dan rampen wonen ;

Waar dat de Ziel met angst en wroeging ommedwaald ;

Daar Monsters zich vertoonen ;

Aan de oever van dien stroom, daar Charon veerman is ;

Alwaar de schimmen zuchten,

Landde ook Cappellens schim, daar zij de Duisternis

Al spoedig zocht te ontvluchten.

Zij riep, daar Caron had zijn leere boot bevragt,

Met deugt getrouwe Helden;

Houw Grijze Veerman! Houw! ik moet: (en daarom wagt,)

Naar d' Elizeefche Velden.

Maar voerd mij, kan het zijn, aan den Vergeetelvloed,

Aan Lethes stille stroomen;

Daar smoor ik al het kwaad in 't folterend gemoed,

Dat ik had ondernoomen.

De norsche Schipper, die nog dreig- nog smeektaal kent,

Vraagt met zijn stuursche wezen;

Wie zijt gij? weet, ik ben 't gebieden niet gewent.

Leer hier uw Meerder vreezen.

Ik ben, zegt zij, de Schim van Jonker VAN DER POL,

Omringt met Heldendaaden.

Hoe, roept de Veerman, hoe! gij waart door Staatzucht dol.

En woud de Hel verraden?

Vorst Pluto gaf mij last, zoo dra uw Schim verscheen,

U uit mijn boot te drijven.

Hij kend uw Oproer; duld geen Heerszucht: hier beneên;

Daar wil Hij Koning blijven.

Het Elizeefche Veld is voor de Deugd geschikt;

In haare Lustwaranden,

Woond niemand die, door list, op grootheid heeft gemikt,

En 't Land om Goud verpanden.

Ontwijk de zachte stroom van Lethes stille vloed;

Ontwijk haar vrije Boorden;

Men weet, hoe dol en snood ge op de aarde hebt gewoed;

Daar gij de Eendracht moorden.

De wroeging zal uw Schim in d'Eeuwige donkere nacht,

Met wee en ach steeds plagen;

Tot Strenghe *Minos* U voor zijnen Rechtbank wacht,

Om loon na werk te dragen.

Misfchien vald uw te beurt *Ixions* draaiend rad;

Of met de *Danaïeden*

Door arbeid zonder eind', het boodemlooze vat

Met Water vol te Zieden.

Het Lot van *Tantalus* word u ligt opgeleid,

Voor uw te spoorloos hollen;

Of dat gij met *Siziph*, tot in de Eeuwigheid,

Den Steen zult moeten rollen.

Een allerstrengste straf wacht u aan de overkant,
Die zult gij nooit ontvluchten.

De Schipper zweeg: en stiedt terstond zijn boot van 't Land
En liet de Schim verzuchten.

C. „ Wie klopt hier aan, 't gebede van trost- en schijnbaarheid?
D. „ Ik ben 't, de wreede Dood! gij zijt mijn toegeseld.
C. „ Hoe! wilt gij dan zoo vroeg U aan mijn Joch ontsleeken?
D. „ O Ja; uw tijd is hier! gij moet terstond vertrekken!
C. „ Ach! sel het tijdschip niet! ik smek U, spaar toch mij!
D. „ Ik volg het Hoog bevel van de Opperheerschap!
C. „ Kan dan een zwegend hart, beklemmend tong en mond,
„ U Niet vernemen in 't gevaar van deen stond?
D. „ O Neen; hier helpt geen zucht, de beste van uw gaven
„ Word in het zakkig hol, in 't Vreug Graf, begraven!
„ Welan, maak U gereed. — 't smek, 't is meer dan tijd.
„ Daar valt de tomp ter Aard. — de Ziel in 't Eeuwigheid.

S A M E N S P R A A K

T U S S C H E N

DE DOOD, EN CAPPELEN TOT DEN POL.

C. „ Wie klopt hier aan, 't gebouw van trots- en achtbaarheid?

D. „ Ik ben 't, de wreede Dood! gij zijt mijn toegezeit.

C. „ Hoe! wilt gij dan zoo vroeg U aan mijn Jeugd ontdekken?

D. „ ô Ja; uw tijd is hier! gij moet terstond vertrekken!

C. „ Ach! stel het tijdstip uit! ik smeek U, spaar toch mij!

D. „ Ik volg het Hoog bevel van de Opperheerschappij!

C. „ Kan dan een zwoegend hart, beklemden tong en mond,

„ U Niet vermurwen in 't gevaar van dezen stond?

D. „ O Neen; hier helpt geen zucht, de beste van uw gaven

„ Word in het aaklig hol, in 't Vratig Graf, begraven!

„ Welaan, maak U gereed. — 'k flatoe, 't is meer dan tijd.

Daar valt de romp ter Aard, — de Ziel in d' Eeuwigheid.

DE NU VERSTORVEN CAPPELLEN
ALS SPREEKENDE DOODE INGEVOERT.

Waar berg ik mij, helaas! is hier geen mededogen!
 Ach neen; 't Rechtvaardigst Recht van Gods geducht vermogen
 Verwees mij tot dees poel! hier moet ik eeuwig zijn,
 En of ik knars, of beef, of knaag, van angst en pijn,
 En zwoegend redding smeek, niets kan mijn straf verzetten,
 Geen bergen zullen mij hier op mijn beê verpletten!
 Deez gunst krijgt in de Hel nooit een', van 't doemlings rot!
 Hij, legt ten prooi der straf door 't Bliksemvuur van God!
 Rampzalig, ijslijk wee! — 'k Zie ook DE WITTEN Zwoegen,
 Die 't oproer in den Staat, en 't Volk in 't harnas joegen,
 Opruiden tegens Vorst, en Land, en Onderdaên;
 Om zoo, als BARNEVELT, na 't Hoog bewind te staan!
 Dit was helaas ook 't werk van mijn doldriftig pogen!
 Ik blindde 't dom gemeen, door Schijndienst, met vermogen.
 Om door dien aanhang, tegens beterweten aan,
 Den Vorst! was 't mogelijk, te gronde te doen gaan,

Door Laster, fmaad en hoon! Ja 'k zocht het zoo te dwingen,

Dat ik het moordziekstaal zag in zijn boezem dringen!

Dan God, die 't kwaad beperkt, was 's Vorsten tegeweêr,

En velde mij in 't stof, in de Eeuwigheid ter neêr!

Leer hier misleide hoop de kracht van aartstierannen,

Wanneer de ontzinden twist de deugd wil overmannen,

Staat Gods gerechtigheid daar aan de Rechterhand.

En Donderd' 't snood geweld kragtdadig in het zand!

Ach! wend uw Oog naar mij! ik moest uw voorbeeld weezen!

Gij hebt dit akeligst lot, bij voortgang, ook te vreezen!

Te rug, te rug, ô Mensch! keer tot den eersten stond

Toen de onschuld geene fmaat, de Deugt belooning vond!

DES OVERLEDENENS EIGEN

GRAFSCHRIFT.

„ Zo iemand mijne Zerk, op 't aards tooneel beschouwd,

„ Die denk met grilling, aan 't rif aldaar betrouwd,

„ En melde zelfs 't geval, met ijzing, deze woorden!

„ Hier legt het rif van Hem, die Volk en Land verstoorden!

„ Der

- „ Der Wapen Corpfen Hoofd! de Beul van Neêrlands Vorst.
 „ Wiens Ziel het nokkendst leed om Hellsche baatzucht torst!
 „ De Ziel verliet de romp; om in het jammer leven
 „ Des Sathans prooi te zijn, tot 't gantsch Heelal moet sneven,
 „ En God, met zijn gericht, door donder van zijn kracht;
 „ Met vuur en fulpher wreekt, in onbeperkte macht;
 „ Tot aan dien grootendag, als Ziel en ligchaam beiden,
 „ Op 't eindloos ramptoneel, nooit van elkandren scheiden!

E C H O

OP 'T AFSTERVEN

V A N D E N

OVERYSSELSCHEN RIDDER.

Zo heeft dan 't Vratig Graf Cappellen ons ontrukkt?

„ *Die 't recht hield onderdrukt! —* ”

Hij is gefmoord, pas op de middag van zijn leven?

„ *Dit doet de Muiters beven! —* ”

Men treurt, zo 't zeggen is, om dezen Edelman?

„ *o Ja, zijn Vloekgespan; —* ”

Men wil, dat hij de Vreê in 't Land weêr op wou richten?

„ *De zelfs verdelging stichten; —* ”

Hij bragt het Vrij-Corps op, en was daar van Cornel?

„ *Nu is hij 't in de Hel! —* ”

Maar weet men ook, hoe hij zo vroeg verloor het leven?

„ *Hij heeft zich zelfs vergeven. —* ”

Ver-

Verteld men verder niet, waar uit die wanhoop sproot?

„ *Hij stak zijn Kapper Dood. —* ”

Wie juichen nu te saam en galmen blijde toonen?

„ *De Waare Vrijheids Zoonen! —* ”

Deed hij ons Neêrland dan om Goud te gronde gaan?

„ *Door Nasfauw te verraân. —* ”

Zocht hij 't Stadhouderfchap met list te onderkruipen?

„ *Ja de ondergang te kuipen. —* ”

Dan was 't een aterling, een Vijand van de Deugd?

„ *Reeds van zijn prilste Jeugd. —* ”

Waar mede diend het Graf van zulk een schelm behangen?

„ *Met Duivels! Draken! Slangen! —* ”

Dan moet ook de oproerleus 'er bij getekend zijn?

„ *En 't beeld van Catilijn! —* ”

DE PARNAS

BESTORMT DOOR

EZELS EN EZELINNEN,

DIE DEN LOF EN 'T LYKMISBAAR VAN
CAPPELLEN TOT DEN POL
STAAN UIT TE BALKEN.

De Uilen en de Ezels,

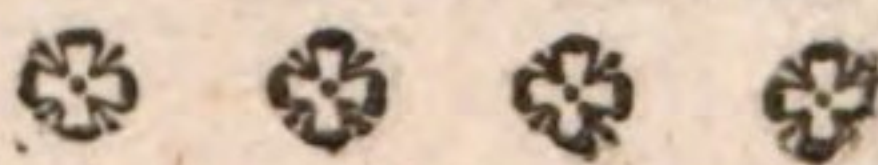
De Nonnen, Kloppen, Kwezels

Zijn reets op Helicon.

Een gantsche troep met rijmers,

Een Legioen van Lijmers

Zoekt naa de Hengste Bron.

Zij roepen: Zanggodinnen,

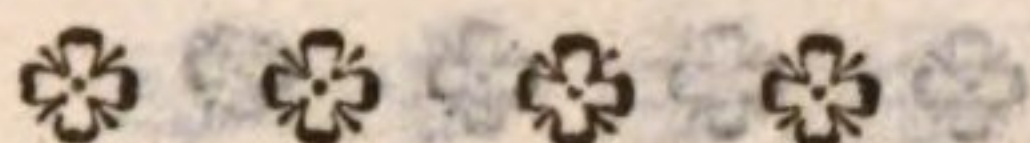
„ Wij zijn 't die dichtkunst minnen.

„ Geleid ons op Parnas;

„ Om onze dorst te lesfen;

„ Maar wijst ons ook Cipresfen

„ Die koomen regt te pas.

„ Wat is ons hart in naarheid

„ ô Zusters! Hoort de Waarheid;

„ Een Vrijheids Zoon is dood!

„ Cappellen is verdweenen!

„ Zijn Zon heeft uitgescheenen!

„ Ach! Neêrland is in nood!

„ Smeekt toch der digtren koning,

„ Dat Hij uit zijne wooning

„ Ons Hulp en bijstand bied;

„ Want met vergode toonen

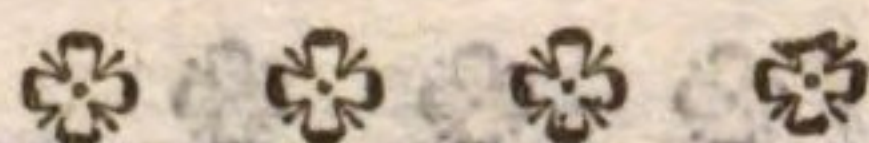
„ Moet men den Ridder kroonen;

„ Wijl elk na Voordeel ziet.

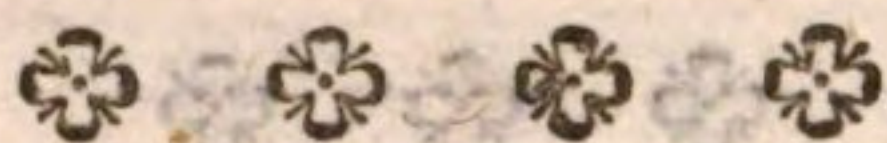

Wat

„ Wat hebben wij verloren!
„ Een Held, die scheen gebooren
„ Tot Batoos Heerschappij,
„ En had hij blijven Leeven,
„ Ze was hem ook gegeven.
„ De Boeren zijn al vrij!”

Apol omringt met straalen
Kwam van zijn Zetel daalen,
En sprak; „ ’t za! fluks van hier!
„ Van hier gij Eezels; Uilen.
„ Uw janken, krasfen, huilen,
„ Dat acht ik niet en zier.

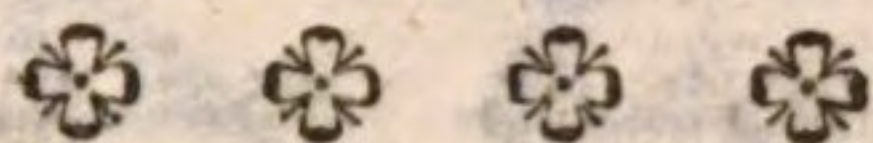

„ Vertrek; ’t is hier niet veilig.
„ De grond is hier te heilig
„ Voor zulk oproerig rot;
„ En noemt gij u ook dichters,
„ Gij schenders, oproerftichters,
„ Die met de goden spot?

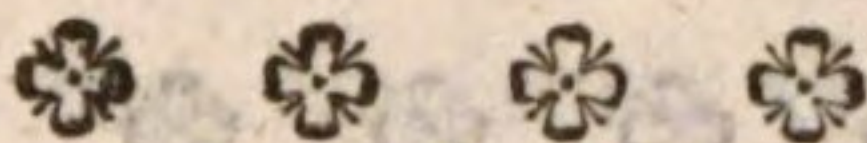

„ Moet

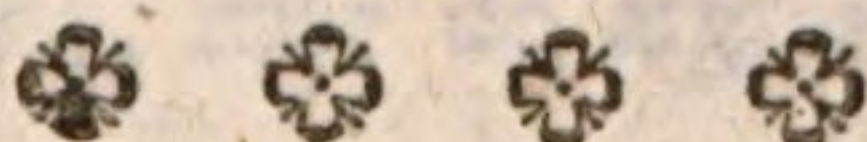
„ Moet gij uw dorst hier lesfen?
„ Koomt gij hier om Cipresfen,
„ Gij, die de gouddorst streeld?
„ Neen; distel, neetel dooren,
„ Gevoegt bij Eezels ooren,
„ Is 't kenmerk van uw beeld.”

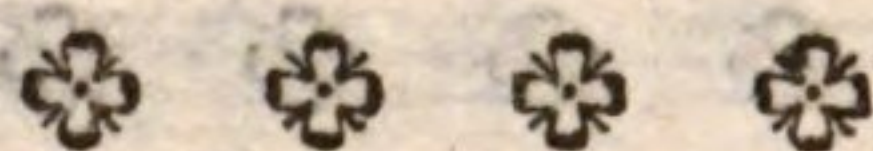
Daar trok de troep aan 't vluchten.
Een van hun loosde zuchten.
Een andre riep, „ Baron,
„ Offchoon Apol mag tieren,
„ 'k Zal toch uw Grafzark fieren,
„ In spijt van Helicon!”

Maar ô wat keek toen *Loosjes!*
Wat wierd het ventjen boosjes!
De blinde *Jan Verveer*
Die knarste op zijn tanden.
Hij wrong van spijt de handen.
De gal droop bij hem neêr.

Piet Vreede teeg aan 't vloeken;
Hij wouw zijn *Snaphaan* zoeken;
Doch *Pater van der Kemp*
Die stuite zijne treede;
En riep, „ Bedaar toch *Vreede*.
„ 't Is van *Apol* maar *Schemp!*”

De *Loevesteinsche* kwanten
Die gilden als *Bachanten!*
Maar grote *Schoolvos 't Hoer*
Kreeg zulk raare nukken,
En wiert zoo paars van 't drukken,
Of hij een *Eij* wouw broên.

't Raakt eindlijk tot *bedaaen*;
Want ieder wilde gaaren
De grootste *schreeuwer* zijn,
Om zestig stuks *Ducaten*
Zoo in de loop te laten,
Was wrange *boezempijn*.

LYKZANG.

Wat onvoorzien geluk verblijd de vrije Belgen?

De hater is geveld van Nasfauws vrome telgen!

Treurt Landverraders, treurt! u aller Naamgenoot

Is van u afgerukt door de alvernielbre dood!

Hij die uw Muit-Hoofd was, u lieder welbehagen,

Ligt door de donder van Gods wraak ter neêr geslagen!

Treurt rustberoerders, treurt! u aller Naamgenoot

Is nu van hier gereisd, naar de afgronds duistren schoot!

't Rebel-

't Rebellig Opperhoofd der laffe Vrijcorp'risten;
 Een stichter van rumoer, doorkneed van schelmische listen!
 Treurt schurken! schelmen treurt! u aller Naamgenoot,
 Zeeg naar de Helfche stijx, in Charons zwarte Boot!
 Een wolf in schapenvacht, een wreede Lasterkweeker;
 Een Monster deezer aard, een Wet- en Rechtverbreeker!
 Treurt Vréeverflinders, treurt! u aller Naamgenoot
 Smaakt reeds de Helfche pijn, den geestelijken dood!
 Wat onvoorziene slag! De Nieuwerwetsche Belgen
 Zien 't gif hun Collonel zoo tijdigloos verdelgen!
 Juicht Vaderlanders, juicht! de geefel van ons Land
 Licht door de macht van God geblixemd in het Zand!
 Hij die uw' vrede, uw' deugd, uw' wetten wou verflinden,
 Moest Gods geduchten straf toch eindlijk ondervinden!
 Juicht Vréébeminnaars, juicht! de geefel van ons Land,
 Die is van hier gereisd naar Plutoos helfe strand!
 De Twistvink ligt geveld, wiens heilloos dwang vermogen,
 't Sieraad der Eendrachtstuin van een reet voor onze oogen!
 Juicht Vrijheids Zoonen, juicht! de geesfel van ons Land,
 Is thands ter Hel gedoemd, daar wroeging knarsetand!

Hij

Hij zocht, door valschen schijn, ons 't dwangjuk te bereiden;

Doch Gods voorzienigheid deed hem van de aarde scheiden!

Juicht Batoos Erven, juicht! dat Monster van uw Land,

Is thans, in 't jammeroord; daar vuur en sulfer brand!

W

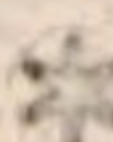
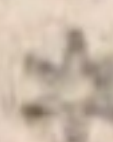
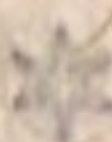
Wat wilt de luicheren, die in hout

Doet lucht en Wolken dringen?

Gantsch Nederland dankt en is verheugd!

Wat reën, wat loof tot zulk een vreugd?

Wat doet den Batavier zoo vrolijkzinnig zingen?

C

'T VER-

'T VERHEUGD NEDERLAND

BY HET OVERLYDEN VAN
'T HOOFD DER MUITEREN,
JONKER J. D. BARON VAN DER
CAPPELLEN, TOT DEN POL;
OVERLEDEN 6 JUNY MDCCLXXXIV.
IN DEN OUDERDOM VAN 43 JAAREN.

Wat blij geluit klinkt mij in 't oor!

Wat wil de Juichstem, die ik hoor

Door Lucht en Wolken dringen?

Gantsch Neêrland dankt en is verheugd!

Wat reên, wat stof tot zulk een vreugd? —

Wat doet den Batavier zoo vrolijkaêmend zingen? —

Maar

Maar luister! (hier, — hier klinkt een stem)

„ God Loff! des Hemels Wraak heeft hem,

„ Die d' Eendrachtstuin geplonderd,

„ Oranjens Eer, zijn roem onteerd

„ En 's Vrijheids glorie had verneerd;

„ Gestraft, en door de Dood in 't stof ter neer gedonderd!

„ CAPPELL', die God nog Vorst ontfag,

„ Moest voor den onweerstaanbren slag

„ Der Almacht nederbukken!

„ Triumph! Triumph! de Hemel sprak!

„ De Lucht borst los in wraakgekrak!

„ De kluisters zijn vermaald die Neêrlands zorgen drukken. —

„ Hij was 't, die 't Volk in 't Harnas joeg!

„ Wiens ijver 't merk der Muitzucht droeg,

„ Om Staat en Vorst te smaaden!

„ Wiens hand tot aller braven straf,

„ Als waarheids beul de moordleus gaf!

„ Vertrappende al de eer van Nasfauws Lauwerbladen.

„ Hij schiep in tweedracht al zijn lust;

„ Ter slaaking van der Burgren rust;

„ Scheen, als voor 't kwaad, gebooren!

„ Trad met den Helvorst in 't verbond.

„ Tot d' Opperheer van 't Waereld rond!

„ Hem deed in de overmaat van zijne driften smooren.

„ Nu leeft Hij waar men de onrust loond,

„ Waar 't kind de Moeder niet verschoond,

„ 't Gewelf van angst en straffen,

„ Alwaar het eeuwig Wraakgezicht,

„ Met duizend, duizend vlammen licht,

„ Om den Verwaten trots van Zondaars, loon te schaffen.

„ Triumph! juich God nu blij te moe!

„ Juich Hem een zuivre Lofgalm toe!

„ De Hemel! zag u leed, Bataven:

„ CAPPELLEN, 't Hoofd van 't Muit'ren Rot,

„ Dat met 's Lands ramp uw zorgen spot,

„ Ligd! (met Lauwrier gekroond) reeds voor de Hel begraven;

- „ Triumph! den Vijand mist zijn doel,
„ En al het snoodaarts snood gewoel,
„ Met tegens 't Recht te brallen!
„ De dood, die jong noch oud ontziet,
„ Spaard ook den fieren Dwingland niet,
„ Maar doet op 's Hoogften wenk in 't stof hem nedervallen.

- „ Daar stort een Goliath ter neêr!
„ Die korts bespotte God den Heer,
„ Door Davids Arm verflagen!
„ Juich Neêrlands Isrel! vorm een toon!
„ Zend vrijheids zuchtjes tot Gods Troon!
„ De Zon der Deugd zal nu, gelijk te vooren dagen!

„ En gij, ô dierbre Oranje Vorst!

„ Die den Zwaarwichte staatzorg torst,

„ De Godheid wilde U wreken!

„ Uw onschuld is bij hem bekend,

„ Hij weet, hoe zeer ontwaart me U fchend!

! En zal ook in het eind geen Recht U doen ontbreken!

„ Triumph! uw Vijand is geveld!

„ Haast word uw Eer, uw roem hersteld;

! En de Eendracht zal weer bloeien!

Ja tot in 't laatste Nageslacht,

„ Blijft gij, der Vrijheids Steun en Macht!

„ Op dat 's Lands Majesteit in volle luister gloeien!”

ô Opperrichter! — Heer! — en God!

Befchikker van der Volken lot!

Ai, — Waak voor NASSAUWS rechten!

Roei uit — roei uit ons Nederland,

De stokers van den tweedrachts band;

En wil, om Jezus Leer, Oranjens zaak beslechten!

Dat, aan de dolle Mouterij

Cappellen's dood, ten voorbeeld zij,

Dat nooit uw Woord zal liegen;

Dat Gij de Vorsten schenners schend;

En, dat een vroeg onzalig end

Het loon zij, van 't gebroed! welks listen, 't Volk bedriegen!

Uw magt dekk' 't Land, om Zions Kerk!

Ach! dat zij d' Eendrachts zaak versterk';

Dit Volk in Vrijheid spaaren,

En 't hooge Staats en Stads bestuur,

Tot 's Waerelds laatsten avond Uur,

Met Nasfauws stam aan 't hoofd; voor overmacht bewaaren.

VOOR GOD en 't VADERLAND.

LYKZANG,

OP DEN DOOD VAN DEN HEERE

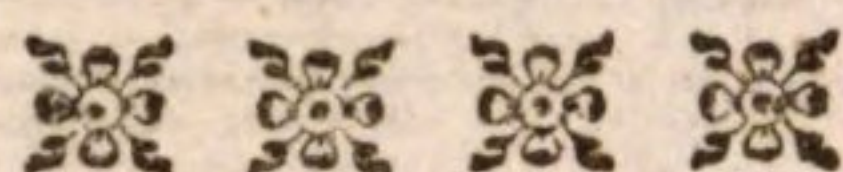
JOHAN DIRK,

BARON VAN DER CAPPELLEN,

HEER VAN DEN POL,

Enz: Enz: Enz: Enz: Enz! —

OVERLEDEN BINNEN ZWOL DEN 6 JUNY 1784.

Is dan CAPPELLEN TOT DEN POL,

Helaas! gedaald in Plutoos hol,

Om Rekenſchap te geven

Aan Radamanth, van al het kwaat,

't Geen hij, uft *Nijdt* en *Eigenbaat*,

En *Heerszucht* heeft bedreeven?

ô Overijfsels BOEREN ROT!

Treurt vrij om uwen *Patriot*;

UW OPPERHOOFD in 't *muiten*!

Die 't DROSTENRECHT trad met den voet;

Die, met al 't *Loevesteins* gebroet,

Ging *Eed* en *Plicht* te buiten.

'k Min VRIJHEID! VRIJHEID! was zijn woord;

(Een OPROERLEUS die elk bekoord)

Maar Vrijheid zonder banden!

Die Vrijheid heeft hij steeds bemind;

Die was zijn LIEFSTE TROETELKIND;

Die gaf hij hart en handen.

Maar ach! de Dood, heeft onverwacht,

Dien Held in Charons boot gebracht.

Treurt nu, ô *Vrijheids Zoonen!*

Komt HATERS VAN 'T ORANJEHUIS,

Met al uw *aanhang* en *gespuis*,

Wilt uwe droefheid toonen!

Treurt OPROER CORPSEN om uw Held!

De Dood heeft hem ter neêr geveld;

Hij was op hem verbolgen.

Weent nu, ô BLAAUW EN WIT GEBROED!

Met ZWARTE LEUZEN op uw Hoed;

Ach mocht gij haast Hem volgen!

CLAUDIUS CIVILIS.

OVER-

OVERYSSELS ROUWKLACHT,

OP DEN 6 JUNY 1784.

't **O**proerig *Overijsfels Land*

Is thands in een bedroefde stand!

Wie helpt het aan bedaaren?

Wie troost het in den bangen nood?

Hun *Hoofd!* — hun *Heer!* — hun *Vriendt* is dood,

En over 't stijx gevaaren!

Mijn

Mijn droefheid (zegt het) rijst in top!

Moest gij dan door *vergift* of *strep*,

Uw schandlijk leeven laten?

Vond uw geweeten nergens heul?

Wierd gij dan noch *u eigen beul*?

Wat kon die dood u baaten?

Helaas! is eindelijk dit het lot

Van *Overijsfels Patriot*?

ô Ramp! ô droeve posten!

Is dit, — is dit het glorie loon,

Voor een genaamde Vrijheids Zoon?

Ik vrees weer voor de *Drosten*!

ô *Campen, Deventer, en Zwol!*

Weent vrij om uw *beminde Pol!*

Wringt, droef te moê uw handen!

Ja, rukt uw hairen uit uw hoofd!

Gij zijt van uw *Cappell'* beroofd,

ô Droevig lot! ô schanden!

De *Zwolsche Boeren*, droef te moê,

Die bulken als een friesche koê!

Ach! hoord die kinkels huilen!

Zij zullen, zeker en gewis;

Om dat hun *Pol* gestorven is,

Van droefheid zich bevuilen.

En

En gij, *sluikmoorders!* die wel eer,

Cappellen had tot uwen Heer,

Om 't Land in roer te stellen.

En 't heilig Recht op 't hart te treên!

Kleed u in 't zwart, van top tot teen;

Wilt hem naar 't Graf verzellen.

En beitel dan voor Jonker Derk,

Deez' regels op zijn Eere Zerk:

„'T GEBEENTT' VAN 'T OPPERHOOFD DER ZWOLSCHE PATRIOTTEN;

„DE MOORDER VAN ZICH ZELF; DE VRIENDT VAN 'T SNOOD GESPUIS:

„DE VIJAND VAN HET RECHT, EN, VAN VORST NASSAUWS HUIS;

„LIGDIN DIT EERGESTICHT, VOOR DE EEUWIGHEID; TE ROTTEN.

ANTI LOEVESTEINIANA!

DE RAAF.

D E

RAAF,

BY HET GRAF VAN JONKER.

JOHANN DER K.

(EEN FABEL.)

Een Raaf zat bij een Graf te klagen, op een pol
Van stinkend onkruid; daar een kreng bij lag te rotten:
Zij sprak, „Hoe — is de Dood thands dol!
„Durft die ons gantsch geslacht bespotten!
„Dit âas waar ons gewis ten zeekren prooi verstrekt;
„Indien zijn tijd waar uitgerekt,
„Dan had Gerechtigheid hem in de Lucht verheven;
„Zijn Romp aan ons ten spijs gegeven.”

D

Dit

Dit hoorde een Kraaij; zij sprak de Raaf vrijmoedig aan;

„ Vriendin! Ei laat uw klagen staan.

„ 't Is dodelijk vergif, en kwaamt gij dat te proeven,

„ Gij zoud 't gantsch geslacht in 't vogelrijk bedroeven,

„ Dat nu nog vreedzaam leeft; maar dan door uwe list,

„ En Heerszucht zou zijn opgehist,

„ Schoon gij de onnozelheid kon met de Vrijheid streelen;

„ Door staatzucht ons geslacht verdeelen,

„ En gij door valsche vrijheids schijn,

„ Zouw trachte Adelaar te zijn.

„ Blijf Raaf! en laat de worm dien vuilen romp door wroeten;

„ Onz' maag is veel te rein om die daar meê te boeten.

(Zij vlogen beide heen.)

TREURKLACHT.

Het vloekrot smelt van rouw, nu het haar **POE** moet derven;
 De Bloedtraan weekt de snaar der Loevesteinsche Lier,
 En gild, met schor gebrom, den Lof van 't Monsterdier,
 Dat op dees vrijen grond der Vrijheids hals wou kerven!

Zijn vuige boezem klopt op zulk ontijdig sterven;
 Daar 't Vaderlandsche hart van dankbre vreugde zweld;
 Nu het staatzuchtig Hoofd ligt door de dood geveld,
 En roept, de Vrijheid zal weer spoedig lugt verwerven!

In 't eind' schijnt d'Almacht eens met Neêrlands ramp begaan!
 De Blixem harer wraak kan Monsters nederflaan!
 Zy zal den Wreevlen kop van 't gantsche Muiltrot pletten!

Dan juicht ons Vrij geweest en zingt Oranjens lof!
 Dan klinkt zijn onschuld tot aan 't blaauwe starrenhof!
 Dan zal geen pestgebroed dees vrije lucht meer smetten!

D E

K A T

OP DE MEDAILJE VAN J. M. L.

(Ter Zinnebeeld der Vryheid) spreekende ingevoerd.

Moet ik, tot hoon van mijn geslacht,
Mij op dees Eermunt zien gebracht
En dat tot eer van hen, die Vrijheid klonk in boeien?
Van een, die, onder Vrijheids schijn,
Verborg een stinkend pest venijn
Dat Batoos Erf thands doet van dolle tweedracht loeien!

Waarom geen Adder, of een Slang,
Of Crocodil, wiens gif en zang
d'Onnozelheid besmet, op deeze munt geklonken?
Serpenten voegen 't Monster best,
Dat in het gruwzaam draakennest,
Het Henschvergiftig fog van Heerschzucht heeft gedronken!

Maar ik, die warsch van dwinglandij
Gebooren ben, om eenmaal vrij,
(Waar toe Natuur mij vormde) om waarlijk vrij te leeven;
Ik, die geen Staat nog Dwangzucht ken,
Als, daar ik voor geschapen ben,
Moet aan de Staatzucht, foei! het Beeld der Vrijheid geven!

Men doet thands inbreuk, (dat men 't vat)
Al was 't op 't recht van eene KAT.

OP

OP DE GRAFTOMBE

VAN

CAPPELLEN TOT DEN POL:

Schrik! Nederlander! schrik en tree ter zijden af!
 De snoodste Booswigt ligt in dit onzalig graf!
 Een Staatsverrader, die gantsch Neêrland heeft beroerd;
 Wiens stinkend Rif wierd van zijn schandkoets hier gevoerd!
 Zijn vuige lasterziel heeft Pluto selv' gehaald,
 Die hem nu naar verdienst zijn gruweldaên betaald!
 Vervloekt zijn al zijn daên! en, tot in 't Nageslacht
 Zij deeze schandnaam steeds van ieder een veracht!
 Foci, Aarde! spuw hem uit! en geef hem aan de Lucht!
 Terwijl de Kraai en Raaf reeds naar heur rechten zucht!

G R A F,

V A N D E N R I D D E R
V A N D E R C A P P E L L E N T O T D E N P O L.

Dat niemand deeze Zerk dan met afgrijzen, nader!
Zij dekt het kille rif van Neêrlands Staatsverrader,
Die 't vuur der miltzucht kweekte, — en, Satans dienst gewijd,
Een geesfel was van Deugd en van Rechtvaardigheid;
Een Hell'wicht, die de dood van Nasfauw had getekend;
Den vloek van 't Nageslacht zich waardig heeft gerekend;
Een Fiel, die tijdig stierf, van Vrijheids traanen vol;
De Judas onzer Eeuw, CAPPellen TOT DEN POL.

Ex tempore.

E E N A N D E R.

Hier ligt de Pest van 't Land, het Hoofd van 't Milt'ren Rot,
Een vloeker van zijn Vorst, vertrapper van 's Lands Wetten!
Batavers! ziet de straf, — erkendt het Recht van God,
Die hem, in 's Levens bloei, wou door zijn wraak verpletten!

GRAF.

GRAFSCHRIFT.

Sta Wand'laar! treê niet voort! de pest slaat uit dees kuil!
 Te rug! eer u het gift van dezen kreng kan smetten!
 Te rug! Hier waard de schim van hem, die, boos en vuil,
 Het gantsche Nederland in rep en roer kon zetten!
 't Onzalig Rif, schoon in een Ridders graf gehuist,
 Had Batoos Vrije Erf zijn wisten val gezwooren:
 Maar Gods gestrenge wraak, met Haar Metaale vuist,
 Deed zulk een wangedrocht, pas op zyn Middag, smooren.

Uit Vriendschap.

E E N A N D E R.

Hier ligt in deeze Grond te rotten

Het Hoofd der Nieuwe Patriotten!

De Staatzucht vliegt gelijk een rook!

Zo was het met CAPPELLEN ook!

GRAF SCHRIFT.

CAPPELLEN TOT DEN POL ligt in dit graf te rotten,
 Een hater van de Vreê, — Het schuim der Patriotten,
 Een Schrijver boos van aart, die met een valschen schijn
 Het hart der Bastaards won, en vulde met venijn;
 Zijn vuige Lasterziel vervloog naar Plutoos stranden,
 Om naar verdienden loon, in sulfergloed te branden.
 Gij, die deez' steen beschouwd, denk, dat dit monsterdier
 De felste pijnen lijdt, in 't Eeuwig Helsche vier.

Ex tempore,

E E N A N D E R.

CAPPELLEN TOT DEN POL is in dit graf gezonken,
 Hij mag, in 't Helsche rijk, nu met den Eernaam pronken
 Van Collonel der twist, die 't al te wapen joeg,
 Waarom Gods Almacht hem uit Neêrlands tempe sloeg!

GRAF.

GRAF SCHRIFT.

CAPPELLEN TOT DEN POL ligt in dit Graf gekist;

Een hater van den Vorst! een stokebrand der twist!

Een duivel in het kleet der Vrijheidsmin gedooken;

Die tweedrachts Oproer in ons Vaderland dorst stoken:

En Nasfaus Vijfden Held door een ontzind gemeen

Zocht in 't gareel te slaan van ramp en ijslijk heen;

Om, voor zijn snood belang, vervloeking te stichten,

En 't Loevesteins gebroed, in Neêrland, op te richten!

Dan, — Gods geduchte wraak zag op 't misleide volk,

En voerde hem als 't Hoofd in 's afgronds sulfer kolk!

EEN ANDER.

Ruikt gij den Peststank niet, die uit dees grafkuil staat

Hier rot een vloek van 't Land, van Prins, van Stad en Staat!

GRAF SCHRIFT.

t **C**APPELL'KE vloog te stout, in Neêrlands Lustwarande,
 Daar het zijn Eijers lei in Batoos Edelst kruit;
 Het vloog om Nasfaus licht, daar het zijn vleugels brande;
 Nu ligt dat Dier geveld; zijn adem is 'er uit.

E E N A N D E R.

Hier ligt CAPPELLEN in dit rustverwekkend Graf!
 Die 't Loevesteins Gespuis staag stof tot Muiten gaf!
 Hij wekte Burgertwist! — Brak de Eendrachtsbanden stukken!
 Zaaide Onrust, Oproer, Twist! — deed Deugd voor wraakzucht bukken!
 Hij wierd geboren; — Leefde; — en stierf gansch onverwagt;
 Als een Cappell' die 't oog ontvlood, daar 't niemand dagt,

E E N A N D E R.

Hier ligt het overschot van Neêrlands *Vloekgedrocht*;
 Het Hoofd des *Muitzuchts*, die zijn eigen grootheid zocht;
 Die *List* aan *Staatzucht* huwde om zijn gezag te staaven.
 De Dood brak zijn ontwerp! de romp is hier begraven!

DRINK-

DRINKSCHRIEF.

Leeft nu verheugt de vles, op de uitgang van CAPPELLEN!

Zijn ligchaam rot in graf! zijn ziel die voer ter Hellen,

En voelt reeds 't aakligst lot, en 't knaagendst zieleweê

Voor 't valsche lasteren, en 't schenden van de vree

Van onze waarden Vorst! die alles zouw verpanden

Voor 't welzijn van het volk der Zeven vrije Landen;

En liever met zijn bloed het al bezegelen zou,

Eer Hij een Hairbreed week van zijn bezwooren trou!

E E N A N D E R.

Komt Broeders! Drinkt verblijd, en schenkt de beker vol,

Ter Hellevaart van DERK, CAPPELLEN VAN DEN POL!

GLAS-

GLASSCHRIFT.

Zoo ooit 't geval een mensch bij deeze glazen steld,
 Die lees opmerkzaam, en met aandacht, deeze woorden;
 De Roervink onzer Eeuw, CAPPELLEN, ligt geveld;
 Die 't Volk in 't harnas joeg; 's Lands Vrijheid 't hart doorboorden!
 Zijn Ziel verliet de romp, door 't voorgevoel van pijn;
 En wierd ter Hel gezweept, om Satans prooi te zijn!

V O O R

E E N B A R O N.

O P ' T W O O R D:

M E N Z E G D.

Zoo 't woord **MEN ZEGD** een waarheid is,

Dan eischt het geen geheimenis;

Dat **JONKER DERK** door gif kon sneeven,

't Geen hij zich zelf' had ingegeeven.

A N D E R S.

MEN ZEGD, en dat is thands een woord,

Dat men veel in *Libellen* hoord;

MEN ZEGD; Heer **POL** is omgekomen,

Om dat Hij Gif had ingenoomen,

E E N

E E N

VR YHEIDS ZOON

B. Y H E T G R A F

V A N

CAPPELLEN TOT DEN POL.

Vreeselyke slag! — onbarmhartige Tyran van het leeven der Edelste Stervelingen! onverbidbaare dood! — Gy dorst met uwen wreeden Pyl mikken op de Borst — op het Hart van een der Eerste, der uitmuntendste Vryheids Zoonen! — uw magere, uw ontmenschte vuist deed dien Pyl der wreedheid van den Boog uwer wraak heensnorren! Gy doorboorde een hart! — Het hart van Hem, die den Muur der Vryheid tot aan de Tinnen zocht op te trekken! — Wreede Schuldenaar! — en gy bloosde niet, toen gy dat ontzachbre Weezen aanschouwde! — Waarom vlood gy niet te rugge! — Waarom stortte gy niet neder, toen gy den doodelyken pees spande en den pyl uit den yzren koker rukte! — Waarom smeekte gy zelve niet om het leeven aan dien groote Vaderlander! — Verheug U vry, ô gy wreede Vyand van het Merschdom — onverbiddelyken dood! Gy lacht om den treurgalm, om de toonen der bitterheid die de Vryheids Zoonen aanheffen. ô Cie-raad der Heiden, hoe zyt gy gevallen! ô Steun der Vryheid, gy ligt in 't stof des doods! — de Weêklagt klinkt door de velden! de Echo baauwt haar treurstem na! — de lucht kaatst de galmen te rug en doet het hart der Vryheids Zoonen van weedom krimpen! Ai my! — Noodlottig oogenblik! Dus klaagde een Nieuwe Vryheids Zoon, toen hy in eenzaamheid zyne prangende hoozemerten, het gemis des Ridders, lucht gaf. Deugdlief, den Vaderlandsche Deugdlief, wiens luisterend oor dees klacht had aangehoord, verhief zyn stem, zyn regt vaderlandsche Stem, aldus;

Hoe ontydig klaagt de wuftheid, de wuftheid der Vryheids dwing-landy! Schrei Vryheids Zoon! — schrei! Bemind gy uw Vaderland, dat

ver-

vertederd, — dien zy op nieuw met deugd bezield, in haar aanninnige armen drukt. — Dat de valsche Vryheids Zoonen treuren en rouwklaagen! Dat de Loevensteinsche haanen hun van Miltzucht gloeiende wangen besproeien! Dat zy in woede naa hun geliefde moordgeweeren vliegen, om zelfs den dood te willen bevegten, — de Vrind des Vaderlands juicht, en belacht het gedril der Speeren van een hoop onzinnige Landberoerders! Hy waakt met bedaarden moed op den Vyand, die zyn rust tracht te verydelen. Godsdienst, Vryheid en Oranje is de beukelaar, waar op Heerschzucht en de Nyd haar woeste pylen stomp schieten! — dat is de rots waar op de razende golven van onrust zich te barsten slaan; waar op het Schip van Staatzucht eindelyk zal aan splinters stooten! ô gy Zoon der Vryheid, die op de Vryheid roemt, die gy schandelyk misbruikt; ô gy die ze tot een bedekzel der List steld, en met Slangentongen het hart der onschuld kwetst; — Gy die den Godsdienst, in schyn van Zachtmoedigheid, Cieraad in uw snoode byeenkomsten, u, ô gy wrokkende hoop, die in Pharizeeuws gewaad de Almacht bespot, die Oranje haat en vloekt, — rukt uw kleederen van een, nu een Hoofd der List, der Heerszucht, in 't graf stort! Vloekt den dood, die den Vaderlander zegend! stort onzinnige traanen op den harden Graffsteen; als ge uw Cypresbladen strooit; als uw brommende lier den treurtoon ontvlucht; als uw vleyende hand den Eerprys der ondeugd na zich strykt; het wroegend geweeten zal u doemen, zoo dikmaal gy het loon der ongerechtigheid zult aanschouwen, en de naam uwes Helds zal een geduurige verschrikking, een vloek op uwe tongen zyn; de Vaderlandse Beitel zal in den harden Zerk het dekzel van het overschot der Heerschzucht aldus bebeitelen.

AAN DEN ALGOEDEN GOD,

ter Eeuwiger gedachtenis voor het Nakomelingschap.

De Hand der Almacht verbrak de Staatzucht;

Toen bezweek de List.

De Hand der Almacht verbrak de Heerschzucht;

De Nyd verbleekte.

De Hand der Almacht stuitte den onzinnigen loop;

De Duivel weende.

De Oude Vryheid kreeg lucht; Haar echte Zoonen juichten;

Het Hart der Volkverleiders kromp, en zag hun Hoofd geveld!

Beschouw met schrik dit Graf!

Hier rust de Onrust.

LYK.

LYKREEDEN.

Waarde Toehoorderen! beminlyke Toehoorderesfen! vaste, onwrikbaare Zuilen van onze zoo zeer fchitterende doch thans zuchtende Gemeente! Ik beklim heeden deeze hooge plaatze niet dan met de uiterfte aandoening, met een beevend, een trillend hart, met de diepfte en zielroerendfte zuchten, om met u de laafte eere te bewyzen, den lof uittegalmen, te verkondigen van onze groote afgeftorvene Patroon, die doorluchte Patroon, voorvechter en befchermer van alle hedendaagfche Patriotten, wiens naam, wiens edele, wiens doorluchte Naam, ik niet zonder bezwyken noemen kan: dien Ridder wiens geheiligde overblyffelen, wiens kil gebeente, helaas! hier in het ftof bedolven legt.

Gy hoort my zuchten, myne Beminden! de heete traanen ziet gy als eenen ftroom langs myne wangen vlieten. Gy volgt my daarin na: ô dit ftrekt my tot innige troost! — aan alle kanten hoor ik 't gegil, 't gekerm, 't gejammer, 't geroep, hy leeft niet meer! hy is van ons weggerukt! voor eeuwig weggerukt! helaas! hy is dood! hy is als een fchaduw voor onze oogen verdweenen.

Ysfelyke gedachten! naare bedroefde overweeging! *myne ingewanden krimpen in myn hart*, zy maaken het geluid eeven als 't geluid eenes trommels, en de zuch-

ten welke daar uit voortkomen zyn geweldig en ver-
smooren myne stem byna geheel, zoo dat ik naauwlyks
kan spreken. — Ei! myne Aandachtigen! is het moge-
lyk, laat ons dezelve eenen vryen doorgang bezorgen, en
by deeze aandoenlyke plechtigheid geene moeite ont-
zien, om die geesten, 't zy dan van boven of onder, uit
te jaagen. — 't Gaat wel! myn hart is geruster: een
diepe zucht schynt aan myn boezem lucht te geeven!
myne vermogens zyn bedaarder, en myne tong kan
zich weêr vryer beweegen. — En, myne waarde,
myne geachte Hoorderen! dit strekt my tot een bi-
zonder genoegen, dat ik, door het inademen van de
lucht ter deezer plaatse, overtuigend kom te bespeu-
ren, ja wat meer is, door de reuk daar in bevestigd
word, dat ook uwe zuchten niet gering zyn geweest.

Gewenschte toestand! gepaste gelegenheid voor
my, om dus voorttevaaren en ulieder attentie op te
wekken! — Spert dan uwe ooren open en hoort.
Gy Patriotische Gemeente! hoort met aandacht! luis-
ter na de gewichtige woorden die ik tot deeze Lyk-
stof heb uitgezocht, dezelve zyn te vinden en ons
beschreeven nagelaaten, in het onwaardeerbaare boek,
Historie van Tyl Uilenspiegel, Cap. 3. vs. 8. (1e d.)
daar de woorden uit het Fransch in 't zuiver Gel-
dersch overgezet, dus luiden.

Pierlala lag in de Kist. — Tot dus verre.

Deeze woorden wil, althans wensch ik, myne Aan-
dagtigen! ulieden in dit uur te verklaren; ik zal
daarin alle mogelyke korthed betrachten, om dat
de bekrompenheid des tyds zulks verëischt. — Myn

OOG-

oogmerk is om den Held van mynen Text, de Fransche *Pierlala*, u van naby te doen kennen, en dan u naderhand in overweeging geeven of 'er niet een verbazende overëenkomst is, tusfchen hem en die groote, die doorluchte man, welke wy thans met heete traanen beweenen, en met bange, met benaauwde, ja zelf riekende zuchten, zoo eeven de behoorlyke honneurs, zyn gedistingueert caracfter meriteerende, hebben aangedaan!

Om dan te vervolgen — Weet myne Geliefden! dat *Pierlala* een Franschman was van Geboorte. — 'Er zyn 'er sommigen, welke met veel grond staande houden dat hy in Parys het eerste licht zoude aanschouwd hebben, anderen te Languedocq; doch volgens de meeste en sufficientste overleevingen was hy een veritable Gasconjer: — dan dit zullen wy aan zyn plaats laten, in welke Provintie hy ook 't eerste licht moge aanschouwd hebben, hy was en bleef een Franschman, en dus een onderdaan van den Monarch van dat Ryk, van Hendrik de Vierde, welke in dien tyd aldaar den Scepter zwaaide.

Pierlala wierd by 't Hof geintroduceerd; verscheidene Hovelingen had hy in zyne belangen weeten over te haalen, hy wist zich bemind te maaken door streelingen, gediensfigheeden en vleijeryen die alles overtroffen; dit gaf den Vorst zoo veel genoegen dat hy daar door verlokt, voornam om *Pierlala* tot eene der aanzienlykste waardigheeden van het Ryk te bevorderen. — Aangenaame vooruitzichten! Mer reeden, met zeer veel reeden, mocht zich onze *Pierlala* hier meede kittelen, en de allergewenschte gevolgen

voorspellen. — Maar, hoe zwak zyn wy, hoe zwak zyn wy allen, wy ftervelingen! *Pierlala* begon reeds een groot man te worden, hy wilde fchielyk, zeer fchielyk grooter zyn: hy deed alle moeite om zyn groothed ten uiterften top te voeren. Hy kwam in de Vergaderingen, hy woonde zelf parlementaire zittingen by: hy fchreeuwde en raasde, hy overfchreeuwde alles, met een verbazende heldenmoed, hy ontzag niets om zyn zin te ktygen, en zyne concepten te doen triumpheeren. Dit gelukte hem, onfterffelyke Held! dit gelukte hem, maar helaas! het duurde niet lang, de oudsten der Regenten begonden te zuchten over zyne voortvarendheid en noemden zyne heevige redeneeringen en aanspraaken, dwinglandy. Zy klaagden, zy krompen weg van weedom over alle de nieuwigheeden die daaglyks te berde kwamen, zy bezwoeren by hunne Waerdigheid, by hunne hooge Ampten, dat alles juist geen zuivere munt was, 't geen de groote, de begunftigde *Pierlala* hen in de hand zocht te stoppen. — Eindelyk myne Toehoorderen! vond de ftemme der andere Regenten, die zich Vaderen des Vaderlands dorsten noemen, die dit zeggen zelfs dorsten bevestigen met tranen die langs hunne gryze kinnen rolden, zò veel ingang, dat de tot nu toe triumfeerende *Pierlala*, verftoten, en voor altoos verboden wierd om weder in de Vergadering te verfchynen.

Zie daar myne Aandachtigen! de gevolgen des onvermoeiden yvers van onzen Held! — Hy die zyne glorie aan 't ryzen zag, die zich boven Vorst en al, boven de andere Staatslieden, hoe hoog ook in jaren,

ren, hoe zeer zy voorgaven het welzyn des Lands te behartigen, verheffen wilde, eensklaps ter neêr gebonst! Dit is het lot van deeze waereld, myne Geliefden! Laat u dit troosten, en verleend my verder, bidde ik uwe aandacht.)

Zoude ik het goede en niet het kwaade melden van den Held onzes Texts! zoude ik zyne deugden helder doen schitteren, en zoude ik zyne begrippen, die niet stroomkende zyn, met de denkwyze van eenen rechtschapenen Held, niet vertoonen! Ik ware niet rechtzinnig, indien ik dit verzuimde, en niet waardig om voor het geen ik noch verder wensch te zeggen, eenig geloof van Uwl. te vorderen. — dus gaa ik voort.

Geheel en al beteuterd zat de nu bedroefde *Pierlala* met de handen in de haren; vervloekende de mishandeling van zyn weloverdacht en welberedeneerd Plan, en, geheel door drift overmeesterd, raasde en schold hy op een yslyke wys tegen dien Vorst, dien goeddadigen Vorst, aan wien hy deszelfs voorheen bekleedde waardigheid was verschuldigd, en die, ware het mogelyk geweest, zynen invloed zou te werk hebben gesteld om hem noch verder te beschermen. — Maar, myne Geliefden! onze *Pierlala* was en bleef in zyne begrippen, hy ondermynde 's Vorsten en Staatsbelangen; hy was en bleef schreeuwende om wraak, en ware de dood, die ondermyenster, die vernietigster van alle onze voorneemens, niet tusfchen beide gekomen, om mynen Textheld te doen verhuizen van deze waereld, ik geloof, ja stel vast, dat hy zelf ter voldoening

aan zyne wraakzucht, veelëer zou bewerkt hebben om te kunnen zingen *Hendrik de Vierde legt in de Kist*, dan dat die zelve Koning naderhand noch heeft hooren zingen, *Pierlala lag, of legt in de Kist*, welke, hoe zeer hy zich omtrent dien Minister, zyn gunsteling, bedrogen vond, hem nochtans beklaagde. — o Verregaande goedheid!

Zie daar, myne Geliefden! dat is den Held geweest waarvan in myn afgeleezen Text gesproken word: dat was de groote *Pierlala* die zyn naam onsterfelyk zyn zal tot aan het einde der eeuwen! De Franschen, onze tegenwoordige *Bondgenoten en Beschermers*, die met zoo veel complimenten, ja laat ik zeggen verzeekeringsen, ons zedert lange hebben zoeken te overtuigen dat ze gereed zyn om ons in nood en dood by te staan, wilden den naam van dien grooten Held, de Doorluchtige *Pierlala*, uit s'Lands Historie wel uitschrappen, om, ware het mogelyk, zyne ondankbaarheid in vergeetelheid te begraven, dan dit kan niet schikken, de kundige *Mezeray* heeft voor het teegendeel wel gezorgd in zyne uitvoerige Fransche Cronyk. Heb, bid ik u, het geduld om die uitleezen, en daarmee gedaan hebbende, vat dan de goede 't *Hoen* by den kop; gy zult 'er uit ontdekken, dat, en de Fransche Historieschryver, en de Nederrhynsche Postschryver, elk om 't zeerst hun best doen om hun beider *Pierlala's* ten hemel te verheffen.

Nu treden wy tot het hoofdoogmerk van deeze plechtige t'samenkomst. — Bereid u daar toe, myne geliefde Broeders en Zusters! — zyn 'er noch eenige zuchten die onder of op uw hart liggen, ei lieve!

ont-

ontlast u daarvan in dit ogenblik, op dat dezelve my daarna in 't verdere spreken niet hinderlyk mogen zyn. — Zie zoo, myne Vrienden! staaken wy nu ons geweest en gezocht, en laat ons dit by onze t'huiskomst hervatten op ons gemak en commoditeit.

De groote Fransche *Pierlala* heb ik u dan naar myn gering vermogen afgeschetst in zyne deugden en volmaaktheden, en ook onvolmaaktheden. Gy toehoorders! wie gy ook zyn moogt, zult wel met my toestemmen dat ik geene gepaster textwoorden by deeze geleegenheid kon uitdenken. — Weinigen zullen 'er onder ulieden zyn, nadat zy myne toepassing gehoord hebben, of zullen volmondig bekennen, dat 'er van hoogere plaatsen als waarop ik thans sta. Helden en Helden met elkander vergeleeken worden die veel minder overeenkomst hadden dan onze *Pierlala* met dien Held dien wy thans betreuren, en onze benaauwde zuchten hebben opgeoffert.

De Held wiens overblyfzel thans in het graf, in dit akelig graf, bedolven ligt, heeft u en my meenigmaalen getoond, althans willen betoonen of beduiden, dat hy 't beste met ons voorhad: en offchoon zyne pogingen geen voordeelige keer voor ons namen, wy moeten toch gezamentlyk volmondig betuigen, dat als het buiten zyne schade kon geschieden, hy steeds ter onzer hulpe gereed, en eenvoudig te vreedten was, indien zyn naam daardoor, maar eenigen den minsten luister wierd bygezet. — Verwonderlyke belangeloosheid! voortreffelyke zucht tot onsterffelyke glorie!

Hoe veele getuigen van dit myn zeggen, aanschouw ik thans hier niet in deeze plaatze! — Laat ik myn

oog vallen op die verheevene gestoelte, daar zie ik de hoogadelyke Douariere, de hoogadelyke Fruêle, hunnen hoogadelyken Heer en Gemaal, en hunnen hoogadelyken Vader met snikheete traanen beweenen.

Beschouw ik verder die zelve uitmuntende plaatze, daar zie ik de hoogadelyke Neef van den Onsterfelyken Ridder. — Met reden is de aandoening by dien edelen Edelman allersterkst; daar hy met den Afgestorvenen ééne lyn trok en een en 't zelfde doelwit bejaagde. — Is het dan te verwonderen dat hier de droefheid, zich in de sterkste trekken vertoond, en dat Mevrouw zyn Hoogadelykheids Gemalinne nu alle lekkernyen, poppenspullen, en wat dies meer is, vergeet, en van droefheid zoodanig is overweldigt, dat zy in een diepen slaap is gevallen en zyn Hoog Edelheid, ik zeg het met droefheid, veel moeite zal hebben om haar Hoog Edelheid, by het eindigen van myne reedenen te doen ontwaken. — Ja, Toehoorders! zoo gaat het met al het ondermaansche; de eene droefheid volgt den ander, gy ziet met eerbied op dezen Edelman, dit is uwe plicht en myne zaak om u daartoe aantemaanen: Gy waant dat hy gelukkiger is dan Gyliden, maar, myne Vrienden, gy bedriegt u daaromtrent, weest verzeekert, elk huisje heeft zyn kruisje, en dat ondervind zyn Hoog Edelen zoo wel als wy allen.

Maar, 't is myne zaak niet om hier ter plaatze over deeze materie te handelen; laat ik liever voortgaan met myne Toepasfinge. Immers zoo als Uwe Aandagtige gehoord hebben, was de Fransche *Pierlala*
een

een Gunsteling van den Vorst, die hem van een gering Edelman tot een groot Heer trachtte te maaken, en met der daad daar in reeds verre was gevorderd. — 't Is u allen bekend, in welke omstandigheeden onzen nu verstorvene *Pierlala* zich noch over eenige jaren bevond. Stilletjes leevende, en zoo eenvoudig, zoo zuinig, dat 'er veelen onder u, die verre 'er van daan zyn om Edelman genoemd te worden, meer front maakten dan hy zelve in dien tyd. Maar met een onderneemende geest bezielde, daar geen weerga van bekend is, veranderde hy zeer schielyk van staat: van een gering Edelman geraakte hy op het punt om aan het firmament van Staat als eene eerste sterre uitteblinken: en ware de dood niet tusfchen beide gekomen, hy zou 'er wel haast in den grootsten luister aan geschittert hebben. — Maar, ik hoor, dunkt my, u vragen, waar van daan deeze zoo schielyke verandering en verbetering van Staat? ik antwoorde, nergens anders door, dan dat hy zich in de hooge gunst wist te wikkelen van Neêrlands eminent Hoofd, den Doorluchtigen Oranjevorst, welke de vermogens van onzen Held op den rechten prys wist te stellen, door hooggewichtige invloed bewerkte, dat Hy eerlang zitting verkreeg in eene der aanzienlykste Landsvergaderingen. — Onzen Held, onze groote navolger van de Fransche *Pierlala*, zag zich dus, buiten verwachting, tot de gewenschte gelukstaat verheeven, thans was het dan ook de tyd om zynen heldenmoed, zynen yver, ten toon te spreiden en in de Vergaderingen te toonen dat hy niet te vergeefsch daar verscheen. — Zyne vyanden, 't

is waar, gaven hem na dat zyne aangeborene trek om nieuwigheeden in te voeren, al te verregaande was; dat sommigen daarvan volstrekt frydig waren met de constitutie van 't Land, en dat, indien zyne concepten wierden gevolgt, een algemeen, een onvermydelyk bederf, te duchten was. — Maar zou een Held van dat Character, als onze *Pierlala*, zich daar door hebben laten afschrikken? zou hy zyne pogingen tot verandering, tot omkeering, die hy noodzaaklyk voor zyne belangen oordeelde, daàrom hebben gestaakt? wel dat ware 't rechte middel geweest om zynen naam; die thans voor 't eerst in Nederland bekend raakte, en opmerking begon te baaren, op nieuw der vergeetelheid toe te wyen. — o Neen! onze Held bekreunde zich des geenzints, en hy stond zò vast in zyne gevoelens, dat zyne vrienden, die met hem in sentimenten verschilden, en op zyne begrippen geen ja en amen wilden zeggen, by hem verdacht raakten, dat zy geene Patriotten waren. — Dus draafde onzen Held door; hy wist het hoogste woord in de Vergadering te voeren, en zynen mannenmoed, zyne welsprekenheid, woordenrykheid, schelheid van stem, en wat dies meer is, deed hem veelmaalen zyn oogmerk bereiken, en 't geen hy voorstelde, men mogt zeggen wat men wilde, met kracht en geweld doordryven. — Dus triumfeerde den Held, hy kreeg zyne Aanhangers, zyne Ondersteuners, maar ook te gelyk wierden de oogen geopend van zekere zoogenoemde welmeenenden, die zyne driften niet langer kunnende aanzien, het zoo verre wisten te brengen, dat myn Heer de

Ba-

Baron wierd naar huis gezonden, met nadrukkelyke last om in 't vervolg de moeite te spaaren om weder in de Vergadering te verschynen.

Verbeeld u nu, myne Geliefden! den naaren toestand van onzen Held! verbeeld u dat hy t'huis komt by Vrouw en Kind, die reeds de grootste projecten hadden gemaakt om van 't klimmend fortuin van hun Papa en Gemaal, de vruchten te plukken, verbeeld u dat die eensklaps door die terugkomst verdwynen, en zy de naare gedachten moeten voeden, dat zy gezamentlyk, als aanhoorigen van een Geldersch Edelmannetje, niet meer dan hunne nabuuren van 't zelve soort, in zulk een ruime maate hier te vinden, zullen geacht en geëerbiedigt worden.

Dat die schok, die ysfelyke, die onverwachte schok, inzonderheid het hoofd des adelyken huisgezins, naamlyk onzen *Pierlala* trof, behoef ik uwe aandacht niet te zeggen: de toestand van zyn Hoog Edelheid was beklaaglyk; — dan was hy tranquil, dan mymerend, dan zinneloos, en meestal razend, waarvan wy de getuigen zyn geweest, en veelen myner Toehoorders, helaas! de gevoelige ondervinding dikwyls ontfangen hebben. — Dan wy zullen hier niet verder in treden, en onze tyd, die ten einde spoed, besteeden tot het overige van 't geen wy noch wenschen te zeggen.

Lang, zeer lang zat onzen Held in vergeetelheid; geene gelegenheid kwam 'er opdaagen, dat hy op nieuw zich als een Staatsman kon vertoonen en van zyne vermogens gebruik maaken. — Eindelyk naar bekommerlyke jaren te hebben doorgebracht, na dat zy-
ne

ne talenten in 't hoekje van den haard waren uitgedroogd in eene vadsige ledigheid, komt die kostelyke Oorlog voor den dag met de Amerikanen en hunnen Wettigen Opperheer, hun Vader, hun Beschermmer, den Koning van Engeland. — Nu was de tyd voor onzen Held gebooren om op nieuw op te dagen en zyne bekookte en lang herkookte concepten te doen gelden. 't Verstandig, 't doorsleepen voorgeven om de zaak der Amerikanen te verdedigen, was hier toe het gereedste middel, 't geen by veelen aanstonds ingang vond en hem met de benaming van een waar Patriot deed bestempelen. Onder de hand wierd door zyne Vrienden en Bloedverwanten, de Britsche Kroon in 't ongelyk gesteld: de Engelschen wierden vervloekt en voor Barbaren uitgescholden, en de Amerikanen integendeel vertoond als menschen, als verdrukte menschen, die met het grootste recht het zwaard teegen hunnen wettigen Heer, uit de scheede hadden getrokken. Hoe vrymoedig, hoe heldhaftig wist die uitmuntende *Pierlala* rondsom, op de Markten, op de hoeken der Straten, in de Koffihuizen en op meer andere, zelfs noch geringer plaatzen, uitschreeuwen, *ik ondersteun de zaak der Amerikanen! ik kom 'er voor uit! ik heb TRAANEN, OPRECHTE TRAANEN, gestort voor de GOEDE ZAAK, dier brave lieden; — en gave den Hemel dat ik niet getrouwt was! dat ik geen dochter van elf jaren had, een meisje dat met der haast na haar bielen zal gaan omzien, ik liet myn gantsche Boel, alle myne Landeryen, Huis, Hof, Schuur, Barg, Stal, Verkens, Koeyen,*

Os.

Ossen, Schapen, en al de rest vaaren, en ging op reis om die goede Americanen te beschermen en in hunne rechtmatige pretensiën te handhaven. — o Myne Toehoorders! dat is de rechte taal, dat is de taal der waare Patriotten, taal voorwaar, die opmerking verdiend, en niet misfen kon of moest gehoor vinden, en onze verstorvene *Pierlala* Vrienden en Aanhangers verschaffen, en die kwamen met meenigte. De Held die wy thans beschryven, liet het niet by woorden blyven, hy wist zyne stellingen, zyne verachting die hy steeds gevoelde voor 't Oranjehuis, ook door den druk waereldkundig te maaken en *aan het Volk van Nederland*, zoo veel maar immer in zyn vermogen was, dienzelfen haat ook inteboezemen, waarin hy op geene geringe wyze wierd ondersteund door deszelfs Hoog Edelen Neefjes, welke offchoon meede hun fortuin aan 't Vorstelyk Huis verschuldigt, niets ontzaagen ter verkryging van de Doorluchte naam van Patriotten, om hunnen bloedverwant te ondersteunen, door hetzelfde edele wit te bejagen. — Ziet, myne Vrienden! dat zyn de onwederस्पreekelyke bewyzen van 't rechte Patriotismus.

Immers, myne Geliefden! 't is de gantsche waereld bekend, na dat onze helden de handen ineen hadden geslagen, hoe zeer zy in alles hun oogmerk bereikten. — Van alle kanten wierden zy ondersteunt, hunnen lof wierd van den Kansel zelf verbreid, de waardige Leeraars *Blank, Doorslag* en meer anderen, basuinden met schelle keelen hunne loffelyke pogingen, en toonden overtuigend dat zy volkomen met hunne sentimen-
ten

ten meêstemden. — Een Menniste Predikant wierd een boezemvriend van den verstorvenen: deed een *Rhebeams-Preek* niet alleen in 'zyne Standplaats, *Leiden*, maar reisde daarmee de Provinciën door, gelijk een marskraamer, bazuinde die alomme, en lokte daardoor gantsche meenigten die tot het lighaam der Edele Vryheids-Zoonen wierden[toegedaan. — Zoude ik spreken van de verbazende verplichtingen die onzen held had aan zelf sommigen der Edelen van den Lande, aan zulken die 't met hun belang strookende vonden, om onzen Ridder in zyne pogingen te ondersteunen, en was het mogelyk de constitutie van ons Land te veranderen, ik zoude eene te zwaare taak op my neemen, dan om die in dit uur onzer byeenkomst te volbrengen.

De tyd, de gewenschte tyd voor onzen Edelman, voor onze Geldersche *Pierlala* was nu gebooren, daar moest gebruik van gemaakt worden om den Ridder te rehabiliteeren en in vorige waerdigheid te herstellen. — 't Is 'er zoo verre van daan geweest dat den Oranjevorst hierin hem zou hebben tegengestaan, als het Oosten is van het Westen, of het Zuiden van het Noorden. — onzen Ridder echter begreep het tegendeel, en daar ik ook de zwakheeden van den *Franschen Pierlala* gemeld heb, vergeeve men my dat ik ook het zwak van den *Gelderschen* geenzints zoek te verduisteren; en dit bestond daarin, dat zyn Hoog Edelheid in zyne begrippen onverzettelyk was, en niemand zich in staat bevond om hem daar van aftebrengen, het mogt dan gaan zoo het wilde: en dus,
myne

myne Hoorderen! hield de oude wrok teegen't Vorstelyk Huis stand, tot na deszelfs herstelling, en kon nimmer uit zyn hart gewischt worden. — Maar wat sterveling is 'er volmaakt! wie is 'er niet onderhevig aan zwakheeden! wie zal dan onzen Ridder hierin niet willen excuseeren! te meer, daar ik myne Hoorderen verzeekeren kan, dat ik nooit iemand ontmoet heb die zoo kunstig zyne feilen wist te bedekken en een aangename glimp te geeven, dan deeze Edele Patriot, die wy nu met bitt're traanen betreuren en beschreyen.

Nauwelyks was den Ridder in zyne vorige waerdigheeden hersteld, of hy verzuimde niet om de gantsche Waereld daar van te overtuigen, door zaaken te opperen en dingen uit te voeren, daar niemand vóór hem aan gedacht had. — Immers, gy Landlieden! die hier in zulk een meenigte teegenwoordig zyt, hebt daar het overtuigendste bewys van ontfangen! — Ik zie ook met innerlyk genoegen dat uit uwe harten de dankbaarheid niet is uitgesloten: daar van dragen uwe Hoeden, uwe Wapenen, uwe Seisen het overtuigende bewys, met Floers, met Krip, elk naar zyn staat, hebt gy die bekleed, en gy pronkt daarmee ter eere van uwen afgestorvenen Heer, zonder dat 'er u door de nagelatene Familie, zoo verre ik weet, eenig aanzoek toe is gedaan. — Blyft, myne Vrienden! in die zelve dankbaarheid volharden, en veelen uwer die in het aanstaande zomerseizoen volgens ouder gewoonte naar Holland zullen vertrekken, om de boeren aldaar een handje toetesteeken; ei! ik bidde u, Vrienden! laat u dit niet beweegen om deeze eereteekens afteleggen; voert ze met

met u, vertoon ze aan de Hollanders; pronk 'er mee op uwe Feestdagen, hang ze by uwe t'huiskomst tot eeuwige gedenkteekens aan uwe Wanden, in uwe Schuuren, uwe Stallen, uwe Hutten, en laat ze u, inzonderheid, laten ze uw Nakomelingschap, doen gedenken aan die uitmuntende verlossing van de Drostendiensten, door den yver van uwe groote *Pierlala* bewerkt: vergeet toch nooit, prent het in uwe harten, dat elk huishouden van u, Eerwaardige Landlieden! daardoor Jaarlyks zesendertig Stuivers bespaard word. — Doet dit, hoor naar my! en het ga u wel!

Zal ik, myne Hoorderen! u herinneren aan den lof die onzen Held, na deszelfs herstelling, naar 't vernietigen van die diensten, waarvan ik zoo even teegen onze Landlieden gerept hebt, van alle kanten wierden toegezwaait, zulks zoude onnodig en tyd verspillen zyn; immers dit is der gantsche waereld overvloedig bekend; de Ridder, de groote *Pierlala* wierd als 't ware vereeuwigd, ja verheemeld; en in meer dan een geschrift, waar onder de Post van den Nederrhyn in de eerste plaats, de *Onsterffelyke* genoemd. — Wat gewaagden onze Nieuwspapieren van die groote, die brillante Vryheids-Maaltyd, welke ter eere van onzen Held, te Amsterdam by die gelegenheid gegeven is! — van die kostelyke Gouden Penning, die hem tot een beloning, tot een eerteken in de hand gestopt wierd! o, myne Vrienden! dat is niet uittespreeken, niet uitteschreeuwen! wat hebben sommige Hollandsche Dichters uitgemunt! hoe heerlyk s'Helds daaden bezongen! — lees en herlees de Vaerzen van dien nyveren Voor-

Voorvechter, *Pieter Vreede!* vergeet vooral die niet van den beezigen *van der Kemp!* en laten de anderen ook met uwe attentie verwaerdigt worden! — Dat zyn stukken! stukken die ten eeuwigen gedachtenisse moeten in weezen blyven!

Thans, myne waarde Toehoorderen! moet ik het by het maar eeven aanstippen van de meenigvuldige, de ontelbaare eerbewyzen die onzen grooten *Pierlala* zyn aangedaan, laten berusten; alleen geef ik aan uwe overweeging, of de woorden van myn Text, *Pierlala lag in de Kist*, niet zeer toepasselyk zyn op onzen gestorvenen, helaas! te vroeg gestorven *Ridder*, en of de Heldendaaden die hy heeft uitgevoerd, zyne woelingen, zyne pogingen tot nieuwigheeden, tot veranderingen, hem niet met eeven zoo veel recht den naam van *Pierlala* waardig maaken, als den Franschman zelve; op uwe goedkeurende toestemming daar omtrent, my verlaatende, is het myne taak om u noch kortlyk over ernstiger zaken te onderhouden, en ons, daar de tyd ons tot scheiden roept, zoo veel mogelyk bekorten.

Tot hier toe, myne Beminden! heb ik my beezig en uwe aandacht gaande gehouden met het verklaren van mynen Text, en het aanstippen van eenige trekken van de voornaamste bizonderheeden in 't leeven van onzen Held; thans is het dan ook mynen plicht, om u van zynen dood, zynen beklaglyken, zoo zeer betreurde, hoewel in zeeker opzicht heldhaftigen dood, kennis te geeven.

De Ridder, de Baron, de groote, de overtreffelyke *Pierlala*, blies, — o onherstelbaare slag voor

alle waare en echte Patriotten! blies, zeg ik, zyn kostlyk, zyn heldhaftig leeven, op 't alleronverwachtste uit! — o Ware die ramp ons niet te beurt gevallen! — moest dien Held, helaas! dus sneuvelen! — moest hy zich zelve ons dus vroeg, in 't beste zynes levens, in de kracht zyner jaren, in 't opgaan van zyn heilzon, — ons verlaaten, — ons begeeven! — Wat waren 'er groote vooruitzichten van zyne verdere Vryheidspogingen te wachten! — o Patriotten! Patriotten! de ontfangene slag is onherstelbaar! door dit verscheiden, leggen alle uwe verwachtingen, alle uwe projecten volkomen in duigen! — de Baron is helaas! vertrokken! na na na na ik weet niet waar na toe, ik hoop na een goede plaats, en ik zeg het u met de bitterste zielsaandoening, die projecten die den grooten Ridder heeft meêgenomen, zullen nu zoo min bedacht of uitgevoerd worden, als gy myne Geliefden! zyn aangezicht op deeze wereld op nieuw zult aanschouwen! — en dit weet gy, myne Vrienden, zal niet gebeuren.

Dus stierf de Held! — onzen Ridder stierf! — en bygevolg ik moet het uitgillen op nieuw, hy is dood, — verschoon dus nochmaals myne traanen. Aandagtige Hoorderen! Onze befaamde Geldersche Edelman, onze groote *Pierlala* (sla wel acht op het einde, op het droevig einde van dien grooten, dien betreurden man) had het ongeluk om in een Patriottique strik, die hem volkomen alle ademhaaling belette, te loopen en vervolgens te blyven hangen, zoo dat 'er de dood na volgde. — Ja helaas! de Held,
de

de onsterffelyke Held versmoorde, hy blies den adem uit in weinige minuten.

Dat zulke doorluchte Patriotten, zulke uitmunten-
de Voorvechters der Vryheid, met een conscientie
gebruid zyn, is waarlyk te beklaagen, welk Patriot
kan daar op den duur weêrstand aan bieden, onze
groote Held had daar over zoo dikmaals getrium-
feert, maar nu, nu eindelyk is hy 'er onder bezwee-
ken: o droevig geval! — Wat doch, waerdige
Edelman! opdat ik uwe schim aanspreeke, wat doch
Zoon der Vryheid! groote Voorvechter van onze
belangen! wat verloor ons Land aan een Kapper,
een Pruihmaaker, die geen Patriot was! — van
zulk Canaille zyn we immers overvloedig voorzien,
en dit, dit moest gy begreepen hebben.

Maar wat baat doch langer ons geklag, ons ge-
zucht, wy kunnen onzen geliefden *Pierlala*, niet
weêr tot onzen heldhaftigen beschermmer krygen, hy
is van ons gescheiden, — voor altoos geschei-
den, — en wy zullen zyn aangezicht niet meer
aanschouwen, ten minsten niet in 't Land der Lee-
vendigen. — Troost u, Hoog Edele Bloedverwan-
ten van den grooten *Pierlala*, in 't ontzachlyke,
in 't smertelyke, in 't onverwachte verlies 't geen u
te beurt valt, — denk aan allen die hier tegenwoor-
dig zyn, dat ook die slag voor elk onzer zwaar, zeer
zwaar is, en dat de meesten van ons door dit geweldig
Sterfgeval in de hoop van verbetering, ten opzichte
onzer tydelyke vooruitzichten, ontzachelyk zyn te
leur gesteld. — Ik voor my zelve, die thans de post
van Redenaar by deeze treurige gelegenheid be-
kleede, beken dat ik geen het minste voordeel heb

getrokken van de zoo geroemde en heerlyke daad, als het afschaffen der Drostendiensten; ik zou noch meer kunnen zeggen, maar moet om veeler wille die in deeze Vergadering tegenwoordig zyn, thans daar van zwygen. — de dankbaarheid daar voor is niet eenpaarig onder de Gemeente; die had verwacht dat 'er voordeeliger projecten door den tyd door zyn Hoog Edelheid zouden zyn ter uitvoer gebragt geworden. — Dan, daar nu alle hoop door dit subiet Sterfgeval voor ons is vervloogen; ei! laat ik dan uit den naam der gantsche Gemeente U Hoog Edele Steunpilaaren en doorluchte Opvolgers van onzen gesneuvelden Baron, dog nedrig aanmaanen, om het Patriotische voorbeeld van hem te volgen, opdat wy die voordeelen mogen genieten die ons belooft en tot nu toe tev ergeefsch gewacht zyn, eindelyk genieten mogen.

Ik besluite hier meede myne Leerreden. — De Hoog Edele Nabestaanden van den, zoo ik hoop, nu zaligen *Pierlala*, gelieven te overweegen dat myne pogingen om den Overleedenen, zelf na zyn dood te verheffen, by my in zwakheid, doch welmeenend verricht zyn: myne zuchten, myne overkropte, myne teedere zuchten, hebben Hanne Hoog Edelheden gehoord en bespeurd, en, Hoog Edele Familie! ik zag zoo klaar als het middaglicht, dat Uw Hoog Edelheeden dezelve met smaak ontvingen. Hoe 't zy, ik heb in alles naar de opgave van myn hart gehandeld, en ik durf my vermeeten te vertrouwen, dat ik Hun Hoog Edelhedens gezamentlyke goedkeuring, zoo door de een als andere myner getrouwe pogingen, zal mogen wgdragen. — Dit zy zoo!

L A N.

LANTERNE MAGIQUE,

O F

TOVERLANTAERN,

Fraai curieus, so Mooi.

Vertoonende zeer duidelyk

'T HELDHAFTIG STERVEN

E N

PLECHTIG BEGRAVEN

van den Befaamdften RIDDER dezer Eeuw.

IN TWEE VERTONINGEN.

EERSTE VERTONING.

Ah! voila, Mesfieurs & Mesdames! daar sien um verfcyn de jonke Savoiaardte de Piemonte, met de Lanterne Magique, fraai curieus, so mooi! fe fal aprefent eb d'honneur om un te laat kyk, de interefante Pieces van de dood van de kroote Elde, Monsieur le Baron van de *Kapelle tot den Pol*. ha! un felle komme te advouer, dat myn Lanterne is capitale. Keeve maar akte curieufe Liefebbere.

Kyke maar rekte ute, kyke in de krinke, daar sien un de kroote Saale, Kemeubileret charmante. Kyke in de oeke, daar sien un fit an de Table,

met de andte onder de koppe, de kroote Manne, die fameuse Riddere, die Oproermaakere en Compognisse van de project om de Republick van Ollande te bederf en te ruïneer totalitre. — Ah! kyk um reis peins, kyk um reis maal, kyk um reis krabbel in de Papiere, kyk um die reis kooyen wekke, um is niet verkenoekde, um klouwe de koppe, en make de bons, bons, de stamp met de voet. — o Messieurs & Mesdames! die Vertoon is tres naturelle, fraai curieus, so mooi!

Aanstonds al weer de autre Piece op de Theatre van myn Lanterne, keeve maar akte, daar sien um verscyn de Perruquier, de Kappere, om Monsieur de Baron de arsene, — o non, se wil sek de aare te brenk in de ordre. — Kyk um reis maak de compliments. — Kyk um reis stryk met de voet. — Kyk de Riddere de Chevalier reis kyke barse, brutale, so kwaadte, um is niet in de scikke, um eb kekreek de kink in de kabele, de projecte wil niet vlot; um is bose; oui bien de Ridderé is bose, lette op die ooge, un syn as de vuure, as de kykere van de Baseliscq, fraai curieus, so mooi!

Daar kaat um sit op de fauteuille, daar sien un de Perruquier aan de werk, — de Baron doet, brom, brom, grom, grom, grom, oor um reis brom, reis grom, precife as de Swyne, as de Vark: ah! dat is de pyne waardte om te oor. — Kyke wel na de Pruikemaakere, um denke de Riddere is kekke; um maake de lak, en weete niet oe 't um kom te eb. — Ha! ha! sa est fur, et komt de Riddere te sceel, te mankeer in de ookste verdiepinke, — dat is te pyne waardte, mes chers Amateurs van de Kunste, om te bekyk de Visages van Monsieur de Baron en van de Perruquier, ha! ha! dat's fraai curieus, so mooi!

Keeve wel verder akte, Liefebbere! op de kesikte van de Baronne, kyke um worde so roodte as de aane van de Kalkoen, um bekin te bulder, te raas, te vloek op de *Prince van Orange*, ah! um stampe met de poot van de kwaadte; de Perruquier weete niet wat de Patientte kom te sceel. — Daar staat de Riddere overente, met de aare in de ookte, um lyke
as

as de watere van de drop, precise Monsieur le Diabel. Kyk um reis kyk verkramde, oor um reis slaan op de table met de vuiste, oor um reis sceld op de *Prince van Orange*, dat is te pyne waardte om te siene, de Pruikemaakere is confuse, um bekrype vaste de Chevalier is dolle. Um kaat aan de kante en maake de lak.

Ah! keeve maar verder wel akte, Mesdames & Mesfieurs, curieuse Liefebbere! de Baronne neeme weer de place, um blyve aan de brul, an de kef. — Ah! dit'il, as se niet breek de *Prince van Orange* de nekke, se sel pour myn, ma foi, creveer, — o fa est sur, — de Kappere bekin te spreek, um worde kwaadte, um kan niet lanker, oor de sceld, de smaai op de brave Vorste. — o Monsieur, sekke y, se ben de akenare, se beminne de Vorste in de ookste kraadte, se weete pour moi dat um et wel kom te meen met den Landte; maar dat um worde vervolket door de Screeuwere, door de Oproermaakere, waarvan Monsieur *Kapelle tot de Polle* is an de koppe. — Se vrake wel de excuse Monsieur, dat se ben so vrypostike om dat te sek, maar se kan niet elp, se mot pour myn spreek de waarheidte.

O Mesfieurs & Mesdames! Keeve wel akte op dee-se vertoon, die is fraai curieus, so mooi! — Kyke reis oe dat de Baron worde kwaadte, kyk um weer reis stamp, kyk um reis vliek overente, kyk um reis kryp na de kraag van de Kappere, kyke oe de brave manne is ontstelte, um valle akterovere, en kryke de bons an de koppe. Ha! ha! dat is de temps juste pour de Riddere, pour de Patriote van de premiere forte, um rake nok meere in de colerre, — kyk um reis vloek, reis raas, reis scuimbek, o dat is ontfakkelyke, — um soeke na de keweere, um sien de pennemesse, — kyk um die reis vat van de table, — kyk um reis loop na de Pruikmaakere, oor um reis brul en sek, ah kanaille se sel jou vind en maake kapotte: — daar kryke de Kappere de prik, de snee in de alse: fiet um reis bloed, fiet um reis spartel, o miserable manne! — dat

is de aandoenlyke Piece, Liefebbere, se ben pour moi Savoiaardte confuse.

Kyke nou maar verder, Amateurs de moi Lanterne! daar kaat de Baron sit, tranquille; o so tranquile! kyk um reis kluur op de onkelukkike manne, kyk um reis lak dat um so kom te triomfeer, o dat doet um koedte: ah! sekke y, se sal wel meer make kapotte, die et kom te meen met de *Uise van Orange*, se sel un wel kryk, un felle kaan tout ensemble la même course.

Kyke nou aan de linkerante van Monsieur de Baron, kyke daar reis staan de Knekte van syn krande Maitre, o dat is de verscrikkelyke beelde, um is so swarte as de koole. — Ha! ha! dit'il Monsieur le Chevalier, se ebbe pour moi jou in de knippe, um ebbe kemaakt kapotte de Perruquier, um mot apresent kom te toon dat um is de kaerele en make directement de stap om te kom in de Ryke van son Majesté, tres Ha! ha! tres Chrétienne, dat is koete, sekke de Riddere, se wil wel kom, dat is myne kroote Patroon, dat is de spille daar de kantse Patriotisme op kom te draai. — Allons wy kaan vorte. — Halte, halte, wakte de momente, se sel um keef directement de instrumente om te stap in de Ryke van son Majesté *Pluton*. — O, keeve wel akte, Liefebbere, oe dat de Riddere kom te kyk! Lette oe um ka akterute, um trille as de blad, as de juffersöndte. Um kyke, (un kyke dat ook wel Mesfieurs) de swarte Sinjeure is niet de Knekte van de Fransmanne, maar van Monseigneur pik, pik, van de swarte Koninke, de Knekte is so swarte as de roete, kelyk un kom te sien. — Ah! dat is te pyne waardte om te kyk oe de Riddere is confuse, um is verschrikket, en kaat akterute. — Kyk um reis kaan, reis keer, reis wend, um sweete van de ankste, fraai curieus, so mooi.

Kyke nou wel, Mesfieurs & Mesdames, oe de swarte knape is in de scikke! kyk um reis vryf in de poot, kyk um reis lak om de Riddere, kyk de Riddere reis, bekin te uil, kyk um reis val op de knie, niet pour de Maitre, maar pour de Knekte van

van de Duvele *Pluton*. — Ah, Monsieur ! dit'il, aijez pietib, avec moi miserable, se ebbe pour myn kom te denk dat se was de Knekte van de Koninke, en se kom te sien an jou bakkese dat um is de Ambassadeure van Monsieur le Diable.

O Sa est rien du tout, sekke de Duvele, de abuse is, ma foi, de bakatelle, um is niet kans misse. — Mon maitre & votre Principale, make de sake en de beseik en compagnie, of um eb kom te werk pour l'un ou pour l'autre, croijes mois, sur le parole d'une honette duvelsknekte, sa est la même chose. — Kyke reis oe dat de Baron staat te kyk, sie em reis kluur op de lyke van de Pruikemanne, kyk um reis scrik, reis beef, fraai curieus, so mooi!

Keeve nou wel akte, Messieurs & Mesdames! oe de Ambassadeure van de Duvele is in syn scikke! kyk um reis flik, reis fleem, kyk oe um kom te wys met de poot op de vermoorde Kappere. — Kyk de Baronne reis deins, o um worde desperate. Ah! Monsieur, sekke de swarte knape, se sel um elp, op de parole, daar is niet de kevaare: maake de kebruike van deese medicamente, um wil em keef de Corde, hy spreeke anstond, se myn kroote Patroone, en se wil je asfureer syn Majesteit sal jou ontfank precise na votre mérites, as de kroote Patriote van de Nederlandte, die eb kom te wurm en te sloof om toujours syn Ryk te aukmenteer.

Daar kaat de Baron sit, o dat is te pyne waardte om te sien oe um kyke benaauwde: oor um reis schreeuw, reis uil, dat klinke as de klokke. Kyk um reis stoot de koppe, o dat daverre: se wil kapotte, roepe um, myn kerenomeerde name is anders vorte: de Duvele knikke um toe en sekke, vous avez raison, Monsieur. Um steeke de tonke uit de smoele, make de lak en kaat partir. — Kyk um reis verdwyn, o dat is naturelle, fraai curieus, so mooi!

Al weder un autre vertoon, Messieurs & Mesdames! daar kaat omvert de porte van de Sale. — Kyke daar nadere de Vrindte van de kroote Patriote Monsieur o um scrikke, um keeve de screeuw, ah! mon ami, dit'il, wat ebbe um ke-maakt, ebbe um kedaan de moordte, o miserable,

wat fel um kaan bekin, daar is de kanse Patriotisme, al die krote name, avec la reste pour den drommele. — O moment tres malheureux, um mot kaan vorte en neeme de vlukte of de Rektere sal jou kryk en anke an de kalge. — Kyke oe um pakke de Baron, kyk um reis spartel, oor um reis screeuw, de Riddere wil niet vertrek, se fel 't wel kom te scik, fেকে um, se weete pour myn de raadte om te bewaar de façon de tout les Patriots, o dat is charmante, fraai curieus, Liefebbere! deese vertoon.

Daar sien un verscyn in de kamere tout les Domestique. — Kyk un reis syn verscrikket, kyk un reis kyk na de pauvre Perruquier, kyk un reis slaan in de andte, o dat is de aandoenlyk Piece. — Daar nadere de Chirurgin, kyk em reis kyk na de wondte, en lekke de verbandte. Eh bien, Monsieur, fেকে de Vrindte van de Riddere, qui dite vous van de kekweste? a Monsieur, is de reponse, de Patiente is so koed as kapotte, um kan niet word ersteld, um kan niet leef, deux ou trois jours. — Kyke oe de kefelfcappe is verscrikket, kyke oe de Baron stamp met de voet, oor um reis brul, reis screeuw, dat is nare om te oor.

Daar neeme de knekte de pauvre Pruikemaakere van de kronte en brenke em uit de kamere! kyke oe naare, oe bleeke fiet de koede manne. — Daar wil de Riddere vertrek; — kyk um reis stap, kyk um reis maak de projecte cruelle, kyk um reis slaan met de vuiste pour de koppe, oor um reis screeuw, reis uil, precise as de os. — Ah Monsieur Kapelle! fেকে son ami, um mot syn keruste, wy sel wel kom te plooi die fake, pour un koede beurse, sal dat wel kom te scik. — Ha! ha! sa est rien du tout, um ebbe kedaan de cause Patriotique, dat is kenoeke, wees keruste: se ka pour moi tout les choses brenke in de ordre.

Daar vertrekke syn Vrindte uit de kamere, kyke nou na de Riddere, kyk um daar sit, oor um reis fukt, reis screeuw: ha! roepe um, se ben so benaauwde, o moi! miserabele wat sal je kaan bekin, se mot kapotte, se wil niet leef, absolument: — um sprinke oppe en rase as de dollemanne.

Kyk

Kyk nou maar verdere wel toe, Mesfieurs & Mesdames! daar sien um in de oeke verfcyn de keeste: o dat's fraai curieus, fo mooi! dat is de Keeste van de vermoorde Pruikemaakere: kyk um reis fweet, kyk um reis nadere de Riddere, kyke fyn embde, fo witte as de akele, nok kom te druipe van de bloed; dat is de aandoenlyke Piece, Liefebbere! — Kyke daar nadere de Keeste fyne Moordenare, kyk oe um nou is ontftelte, kyk um reis beef, reis tril, um valle akterovere, en keeve de fcreeuw, um durft niet kom te kyk, um kruipe in de kasse en de keeste verdwyn. Dat is mooi om te kyk oe um kom te verdwyn, dat is precife as de fcaduwe.

Daar ftaat de Riddere weer overënte, um is verwoedte, um fweete van de ankfte, kyk um reis fweet! dat is frapante. — Keeve nou wel akte, Liefebbere! op la derniere hiftoire van die kroodte Eldte: kyke in fyne linkerandte ebbe um de koorde, kyk um reis fabriceer de ftrop, o dat kaat knappe, dat is fraai curieus! — Kyk um reis kyk in de rondt om te foek na de fpykere. — Ha, ha, um eb die kevond, dat is klare, dat is juftte van pas: daar make um de korde om de alfe, um pafte juftte, o dat ftaat charmant, Liefebbere! pour de kroote Patriot, fe mot 'er pour myn om lak, ha, ha.

Keeve maar verdere wel akte oe de Baron maak de overlek om te anke koete. — o Sa eft rien du tout, um eb dat al kevond, um kryke de ftoele, kyk um die reis pak, reis brenk onder de fpykere, ha! ha! dat is kostelyke, — daar fprinke um 'er oppe, kyk um daar reis ftaan, kyk um reis maak de ftrop aan de fpykere, dat is klare. — Kyk oe um keef de trap met de voet, de ftoele rolle as de klood, en Monsieur de Baron anke in de juftte ordre, fraai curieus, fo mooi! — Ah! kyke die kroote Eldte, die Inventeur van de nouveautés om te brenk de Land in de rumoere, reis fpartel, kyke daar komme de Duvele, kyk um nou reis lak, oor wat um fেকে: Ha, ha, Monsieur *Kapel*, dat kaat fcone, dat is koete, fe eb lank na jou kewaktet, vous êtes bien venu, fe fel jou elp en maake dat um fcielyke kom te arriveer in de Ryke van myn kroote Maitre, daar de

de autre Patriotte, van de même forte, jou wel kaauwe fel kommen te vind. — Keeve wel akte Lief-ebbere! oe de fwarte St. Jaques em kom te pak. Kyk um reis trek by de been, dat kaat ruk, ruk, ruk, fraai curieus, fo mooi! daar keeve de Riddere de keeste, um oore de laatste snikke, en tout les sentiments Patriotique van die kroote Eldte verdwyne met die snikke na de Ryke van *Pluton*.

Ah, Mesfieurs & Mesdames! se komme espreffe maak de reis uit Piemonte om un deese Pieces te laat kyk, un felle wel avoueer dat myne Lanterne is charmante: se fel ebben d'honneur om nok eens te verscyn, se wakte de klase uit myn Landte, die felle vertoon in de juste order de Bekrafenisfe van de kroote Riddere, fraai curieus, fo mooi!

Se ben en attendent de votre presence, toujours vot Serviteur treshumble.

DE JONKE SAVOIAARDTE.

TWEEDDE VERTONING.

Ha! Mesfieurs & Mesdames, daar sien un arriveer de Savoiaardte, fo as se eb kom te beloof met de Lanterne Magique, fraai curieus, fo mooi! un felle fyn rekt in de scikke over de capacité van de Scildere in te maak de Klas van de Bekrafenisfe van de krote en kerennommeerde *don Quichot*, niet de *la Manche*, o non, non de *Capelle*, de befaamde doolende Riddere van deese eeuwe, o un felle sien de plektikeite curieuse. Allons niet te talm, anstondse maar bekin.

Kyke maar rekt ute, daar sien un verscyn in de krinke de ses Biddere, de Anspreekere, juste in de orde, o un fyn de base, de screeuwere van de premiere forte, un komme toujours te vloek, teraas, te scheld op de Uise van ORANGE, op Monseigneur de STADOUWERE, om daar mee te winde keldte. — Kyke maar voor an kom te stap de sceele *Blusé*, de Boekesmoussfe van *Dordrekie*: o die karele is fo confuse, fo ontstelte, nou um mot kom te bedien de lyke van syn kor-

Begraafenis Lyst.

Vanden

Doolenden Ridder Johan Derk Cappellen tot den Pol

6 Bidders of aansprekers

Blussé. Boekst. te Dort. De Leeuw. te Rotterdam
Krap. te Rotterdam. Wis hof.
Holtrop. Koenig.

De Draagers.

Zyn de Vrij Corpse. Kom Utrecht en Rotterdam.

De Lyk koets

Vom voore beschildert met t Wapen vanden Ridder
van agteren met de Val van Phaëton
op t Regter portier. de Dood die de Regter heeft inde
kluyf inde Nek
op t Linker portier. de parmyhmahus of Capper
door het penneus gesneden.

de paarde die de koed trekken syn opgeciest. met
de afschaffing van Vrostdienste dat jaarlyks ider Boer
36 Stuyvers voordeel doet. de Boere welke de paarde
toe behoore gaan naast de zelve in t zwart gekleed
zo zwart als de Concierte van t Lyk dat zy weg
brengen.

de Volg Statie

Jonker A..... P..... Cappelle tot den.....
Colonel vande Lyswagt van L. D. Hoogh.

De Baron Van

De Pensionario van Berkel

De Pensionario de Gyzelaar

de Colloenel de vroedschap Elsevier } Rotten
de Lieutenant Zwynbrecht }
Dominicus van Spaan. Pred. inden Haag
de Wel Ew: Van der Kemp. Meeste vermaner
t Hoer Schryver van de Post. Vanden Nederryn
paddeburg de Drukker van dito
Hoepe Schryver van de Kruijer.

Verlem Drukker van dito de huff den
Mantel om hange van van brussel toen
hy geattrapeert werd met de Schoolmeester
van Polsbroek.

Heer Schuyters.

Monsieur Cerisier. Galand van Mad: Therese.
Monsieur Munnikhuysen. Gedeposteert Lutter
predcant. advocaat boekdrukker
Schryver op een schip en nu koopman
in Boter. Dese laerel heeft vele
Grootte Qualiteit. en nog meer hy is
een Egtbreker een poligamieste
een maker van valsche papieren voor
den Doop

agter aan volgen al de Belhamers der Republiek
al der Vry Corporsten. opgeschikt in masquerade
al der overijpelse Moppen die de Lys en Spade
dragen. met rouwfloers over den Ridder

krote Vriendte, fyn kostelyke Patrone, daar um mee eb kom te win de scone stuyere: kyke fyn mantele, die is mooi, fraai curieus! um is kefabriceert van al de Poëmes die um eb kom te maak om te brenk de ke-moedere op de olle, en de *Dortenare* te maake kek-ke. — O um eb so scone kom te bereik de bute scan-daleuse. — Akter um, kyke maar toe, Liefebbere! komt te stap Monsieur de *Leeuw*, de bandite van *Rotterdamme*, o die kaerele kaat trotse! um stap as-surante, o so asurant! um is kepardonneeret van de kalge, pour te druk de boek an de Volke van Neder-landte, um is keruste nou um is keprotekeeret van de Vyandte van de PRINCE, om weer te mak woon in *Rot-terdam* en te vervolk de rolle van de Scurken, — kyk um reis lak onder de ronde oedte, kyk un reis krin-nik, o dat is de rekte Judasfe, — kyke wel na fyn kroote Perruque, die um eb kekreek van fyne Papa, de kraaijere van *Sciedamme*, die um eb ontfank van Monsieur *Doorslecht* van *Dordie*, de Priestere. Ah! Mesfieurs! dat is de volk precise ekal, um slaan op mal-kander as de klokke.

Kyke na de derde Anspreekere, die kyke serieuse, die ebbe precise de bakkese van de Phariseeuw, um is de Boekemanne *Krappe*, de Cateckiseermeestere in de scyne en de scurke in de arte. — O die Pour-traite is superbe, fraai curieus, so mooi! — kyk um reis uil, kyk um reis kyk na de kronte, o dat is de keveinsde knape, — kyke na fyn mantele, die is mooije, die is à tout coté keörneeret, met de Paskwil op de brave Officieren, op de aktbare Rekee-rinke van *Rotterdamme*. — Kyke in fyn linkeran-te drake um de pak met al de biljets de valse brief, die um eb kefond an de paskwildrukkere *Oltrop*, om te plak in de Courante de Nederlandte, die Scotscrif-te. — Kyk um daar reis op kluur, um denke se sal pour moi fyn koete as se die kom te vertoon aan defamilie van de kesneuvelde Riddere, un sel dan wel kyk dat se ben de Patriotte, se sel daar mee kom te maak de koede beurse. — Lette op fyn beffe, Lief-ebbere! die is van de raare smaake, et is de boek pour te catekiseer van Ellenbroeke, en daaronder kom te ank le Proces des Trois Rois, die piece scan-da-

daleuse, daar um mee eb kewon met te dibiteer de keldte. — Ha, ha, die contraste is charmante, de Patriotte syn ma foi, de baas om die te maak, fraai curieus, so mooi!

Keeve wel akte, Mesfieurs & Mesdames! op de vierde Biddere, um is *Wisoff*, dat is de kanse kaerele, de krote jonk, dat is de bolle van de ploeke, — kyk um reis stap, o so trotse! — kyk um reis steek de koppe overente, um versta koedte de kunste om te bedien de lyk. — Ah se keloove dat wel, um eb kekreek de les van syn Vadere de Biddere van *Rotterdamme*, de dronke *Wisoff*. — Kyke na syn mantele, um is niet swarte, um is roodte, um kom te druip van de bloed: o kyk dat reis druip van de bloed, van de brave gens die um eb elp vermoord op den derden Aprille, dat was waaraktik aandoenlyke, — daar make de Patrioten nok van de screeuw, en de snoef van die Eldendade, fraai curieus, so mooi! — kyke wel, Liefebbere! oe die kroote opkescoote jonk kyke trotse, kyk um reis kyk na syn borste, kyk um reis verscuif de mantele, kyk um reis vertoon de moordkeweere, de dolk, de priem & tout la reste wat 'er kom te beoor by die cabale om te make de koede burkere kapotte. — Kyke de autres Anspreekere reis daar na kom te kyk, kyk un reis kom te scurk en te doen knikkebol over die eldte. Ah! ah! sekke *Blusé*, Monsieur vous etes de brave kaerele, de patriote comme il faut, um sel wel make de fortune. — An syn rekte andte sien um stap de vyfde Anspreekere. Keeve maar akte Liefebbere! um is Monsieur *Oltroppe*, o um ebbe 't so drukke met de moordenare *Wisoff* en met syn correspondente *Krappe*, — kyk um reis syn familiare met die snaake, — kyk um reis lek de andte, die um steek uit de mantele, op de scouwere van de biddersjonk, van *Wisoff*, — kyk um reis kom te streel de Boekwurme *Krap*, kyk oe um kom te bedank pour tout la piefes om te maak la kasette Rebellige. — Kyk *Krap* reis kom te knik, kyk um reis wys op syn beffe op de boekje van de catekiseer, kyk um reis kom te bedui dat dit moet syn dedeksele om te bedek de potte van de stinkende cabale, — kyk

Oltrop dat bekryp, um knikke met de koppe en make ensemble de stap, fraai curieus, so mooi!

Voila Mesieurs & Mesdames! de sesde Biddere dat is de arme alse, um maake de parade niet koedte, um weete niet mee te praat. — o *Pauvre Koenig*, um wil stap, um doet wel de beste, maar um kan 't niet scik. Ah! ah! daar kryke um de stoot van *Blusé*, vorte, vorte, mon amis, sekke um, um mot ook ou de façon, um winne apresent de koede stuivere met de Praatvare, ha! ha! um kom die te knip in den donkere, tout la semaines. — Kyke ries de *Koenig* is attente, kyk um reis wip de slip van de mantele, kyk oe um aan *Blusé* komt te toon de sakke met de dute voor syn scelmaktike Paskwille, lette wel op *Blusé* syn sceele kesikte, um kyke as de kanse na de weerlikte, ha, ha, se mot 'er om lak.

Keeve nou maar verder wel akte, curienfe Liefebere! daar arriveere de ses Anspreekere in de ordre perfecte voor de sterfuiise, — kyk un kaan staan in de ranke, twee an twee, o so mooi! — daar nadere de elfte van de drakere, kyk die reis stap, reis kyke barse, dat syn de elde van de Vry Corps van *Utrekte*, met de Monteer, met de beste Rokke en met de Sabele op de katte. Ah! dat zyn de elde van de premiere forte. Kyk un reis maak de compliments pour de Biddere, kyk de Moordenare *Wisoff* reis wys waar un mot kaan staan, kyk um reis betrek die place, o dat is tres naturelle, fraai curieus! Daar komme de antre drakere, de *Rotterdamse* screeuwere van de afgedankte Vry-corpse, o die kyke bedroefde, so benaauwde, so jalourse, nou un kom te sien de *Utrektse* Elden, de gepermitteerde oproermaakere en rustverstoordere; un syn bescaamde, un durf niet te kyk, om dat un eb kekreek de scop onder de katte, en unne consapte pour de oproer en om nok meer te moord, syn verdween as de windte, as de scaduwe. — Kyk *Wisoff* un reis bedui oe un mot kaan staan akter de Kneeevele van *Utrekte*. — Kyk un reis neem de place, kyk un reis kyke as de jonkens van de snot, un make de knor, knor, o so knor! Kyk de autres reis kyke trot-

trotse, om dat un kryke de voorranke, o so mooi, fraai curieus!

Al weder de autre vertoon van de Bekrafenisfe van Monsieur de Baron. Kyke maar toe, daar sien um nadere de Carosfe om in te plaats de Lyk: die is scone, superbe! ——— Op de voorkrondte sien um kescildert de wapene van die edele Eere, en een beetje meer akter ute de Val van Faëtonne, die buitelde uit de lukte en kwam te versuip, o so van boven neere en brak de alse, precife as de Baronne kwam te smoor, te creveer in de sotte projecte: ah! de Liefebbere is dat wel bekendte. ——— Keeve maar verder akte op de Koetse, an de porte van de rekte ante sien um de makere scarminkele, de doodte die de Baronne eeft in de kluif by de nekke, en an de linkerkante de pourtraite van de Kappere, die door de prik van de pennemes de laatste eldendade van de Baronne, is kom te sneuvel, o dat is superbe, fraai curieus, so mooi! ——— Kyke wel na de cheveaux die de Koetse kom te trek, dat zyn de paarde van de boer, die trekke daar voor niet de dute. Un syn twee an twee en opkescikkert met de biljets van ontslak van de Services van de Droste. ——— Kyke wel na de boere, de moffe, die kaan an de kante van de Paard, met de touw in de andte: o die syn so opkescikkert, so swarte in de habits as un krande maitre was in de conscience, dat is de superbe vertoon, fraai curieus, so mooi!

Kyke nou, Mesfieurs & Mesdames! daar kaan de Anspreekere ensemble in de uis; ——— kyk Monsieur *Wisoff* stap vooran, ——— kyk *Bluffé*, kyk *Krap*, kyk de kanse boele reis scoppe de front en en make kasconades, ——— kyke de breteure van *Utrekte*, kyk de *Rotterdammere* de snotlepele, de jonken van de kedeputeerde Vrycorps reis maak de preparations om te bekin an de werk, o dat is te pyne waardte om te kyk!

Daar komme de Biddere weer ute avec un air trotse. ——— Kyk *Wisoff* ebbe de Ceele in de andte, en keeve de wenk an de Koetsiere om te kaan voor-ute, en an de drakere om te treê in de uis om te be-

bekin met de Spul. — Ha! kyk un reis fyn obedient, — kyk un reis kom te keöorfaam aan de ordre, — kyk un reis stap, twee an twee, vier an vier, o vier an vier, fraai curieus, so mooi!

Daar komme de Drakere met de Kiste. — Kyk un reis til! reis feul! — Kyk un reis kyk be-naauwte van de stanke die un kom in de neuse, un doen snuf, snuf, en worde misfelyke. — Ou maar de moedte, mon brave gens! myn brave mede-elde! sekke *Wisoff*, un ebbe kaauwe kedane. — Se ebbe koete te praat, sekke de Drakere, de onsterffelyke Elde stinke as de krenge, as de drommele, se adde pour ons dat niet kom te denk van die kroote Voorvektore, van de Inventeur van ons Corps, 't is ma foi! om te creveer. — o Monsieur sekke de boere, die staat naast de Karosse, met de touwe in de andte, se sel um wel elp, se ben pour ons de stanke wel kewoon van onse base, um stonke toen um nok kam te leef, se eb dat pour ons kom te bespeur. — Allons! um pakke de Kiste, kyk um die reis pak! kyk um die reis smyt in de Koetse! dat is beforket, — fraai curieus, so mooi! — De Koetse rye wek met die krote Soone van de Vryeidte, en de Ansprekere *Wisoff* make de preparations om te kaan leesen de Ceele. — Luistere wel toe, keeve wel akte, kyk um kaap! oor um schreeuw! o dat is de Piece suberbe!

Oort! oort! Eeren van den Adel, oort! — Oort Ridderen die kom te syn keparantageert aan den krootsten Eld en Voorvektore, oort! — Oort Medeleeden en Medevektore, oort! — Oort Vry-coristen, die jou krande Patroon kom te verlies, oort! — Oort Scryvere en Drukkere van de Pasquil en Libel! die van de arme drommele syn kemetamorphoseret, tot de krande Sinjeures, oort! Oort tout ensemble na de roep van de naam, om te brenk met de krande Suite de *onsterffelyke Rompe* (*) van

(*) *Onsterffelyke Rompe*. Singuliere expressie van den Savoiaard, doch

van de befaamdste Riddere, na de kuile, de krafte, de kroote manne, die door de derniere Patriotique Eldendaad eest kom te toon, dat um was de kaerele, door te maak met de punte van de pennemes de profane Vente, die dorst te spreek tot lof van de PRINCE D'ORANGE, capotte. — Oort! oort! allemaale, sekke se nok eens, oort! so wel de brave gens als die van de autre forte, oort! en volket de Karosse met de Lyke. — Allons!

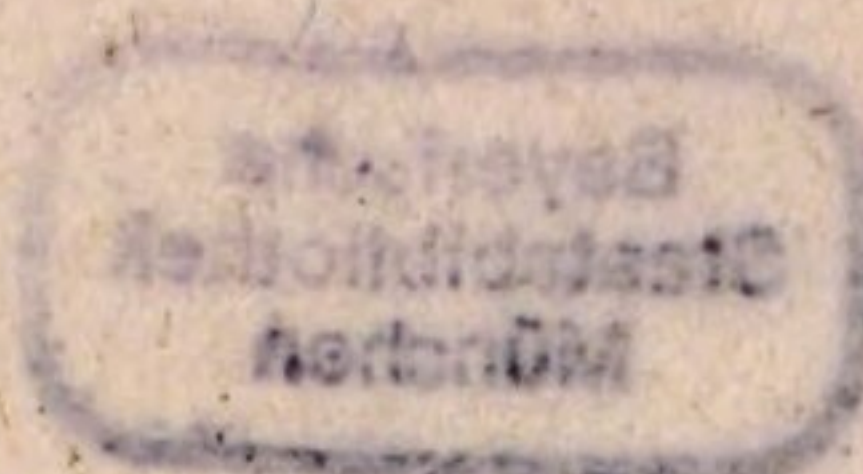
Jonker A P van den Capelle tot den kelieve te make de entré en te komme voor den dakke.

Kyk wel, Mesfieurs & Mesdames! oe Monsieur de Colonelle directement komt te verscyn op de ordre van de Biddere, de Anspreekere, de Oproermakere *Wisoff*; um eb dat so ras niet kecommandeert, of um is kearriveeret, — dat is mooi! fraai curieus! de boel is van deselve forte; de Collonelle is precise as de Biddere in de sentiments. — Keeve wel akte op de airs van de krandte Sinjeure! — Kyk um reis kyk in de rondt! brutale, barse, o so bars! um sie na de Anscouwere, un kan kom te merk perfecte, dat um de kanse boel wel wou verniel. — o Liefebbere! se ben maar de Savoiaardte, de Vreemdelinke, en se weete van de koede andte dat et Edle Corps van de Lyfwakte van de PRINCE, toujours maak de sukt om de verlies van Monseigneur le Duc, en de misandelinke van die trotse kaerele die un daar komt sien te stap. — O, ma foi! kelove my, Mesfieurs! sa est cruelle.

Excusez moi, Amateurs de moi Lanterne, over die remarque, die lak op de arte en se most die kom te spreek. — Anstondse op de nieuw. — Luistere na *Wisoff*.

Hm! hm! hm! kuch! kuch! kuch! (oor die malle jonke reis kuch!) *Monsieur le Baron van* Kyke wel daar komt um al op de baane, dat is de Os-

doch wat zal men daarvan zeggen, de eene gekheid brengt de andere te weeg. Hoe dikwyls is immers den Ridder, door om eigen voordeel yverende en zwoegende Poëten en anderen zyner aanhangeren; voor onsterfelyk verklaard!

Ospese van de krote Voorvektère, de Vrindte van de Riddere; um trekke toujours la même corde, en floeke de ande pour te maak de confusion in den Landte in eene. — Um is bedroefde, um ebbe de krote mantele die kom te sleep, maar die is vuile, um eb daarmee kom te raak de kronte en de bloedte van de pauvere Perugier. — Kyke wel toe Mesfieurs! um ken dat wel kom te sien.

De Anspreekere *Wisoff*, kaat weer vorte, de autres staan te kyk as de kekke; *Blusé* make de rymery, en de boekwurme *Krappe* kyke en fryfe an de beffe, fraai curieus, so mooi!

Monfieur le Pensionair Perkele, — daar komme um ftap. — Kyk um reis ftap! kyke na fyn bakkefe, o so roodte! so roodte as de kroote, met al de puist, met de vrat, dat is te pyne waardte om te kyk.

Vorte maar al weer, de autre.

Monfieur Kifeliario van Dorte, — daar is um al, daar sien um die kroote Vrindte van de kemortificeerde Baronne al ftap; o die is so confuse, die doet fnik! fnik! oor um reis fnik! um fেকে তেৰে ফ়ন confratere, o Monfieur, die verliefte is ontfakelyke! tout les concepte van de boele lekkie in de kronte, o misérable! — Sa est bien vrai, fেকে *Perkele*, en keeve ook de fukt, de fnik, so ardte! — Kyke wel na de mantele van die kroote Eere, van die kroote Bedillere, die maakere van de praat, die Babbelaare, um is kekarneeret met de poote van de fcaap en an de kante met de instruments om te doen de moordte. Lette op fyn oedte, die is krote, o so groot! die is kespukert op fyn koppe, so vast as de muure, um fou die niet likt pour niemand, niet pour de PRINCE, o non! dat is niet de faak van de Patriots, — dat was niet fraai curieus, so mooi!

Monfieur le Collonelle de Vroedschappe Elsevier. — O dat is de aankenaame perfone pour de Biddere *Wisoff*! dat is fyn krote Maitre! dat is de Elde! onder die baniere eb um kom te maak de brave en onnozele Burkere kapotte. — Kyk *Wisoff* reis voor

ein buik! kyk *Elsevier* reis krinnik! reis knik! —
 O dat is mooi! un verstaan malkander as de vink,
 Kyk de Collonelle reis stap na de reste! — Kyk
 um reis blaas! — reis brul! dat is de moordte
 en doodte, un kan dat wel sien, Liefebbere! 't is
 scrikkelyke.

Daar komme de uitvoerdere, de commandante van
 de Project, van de Moordenarye a Rotterdamme; oor
Wisoff reis roep. — *Monsieur de Lieutenant Swyndrekte*. —
 Daar sien um die Makelare verscyn,
 Kyk nou na die Rotterdamse Elde! na de Drakere! o
 die make nou de scud met de kop, dat de oore
 kom te klap. — O sekke un teken de *Utrechtsche*
 knape, dat is de bol van onze Stadte! die eb ke-
 toont dat um was de kaerele! die eb kom te vekt, —
 te overwin, — te maak kapotte een krande parti
 van de Kepeuple. — Ho! ho! sekke de autre,
 swyke maar stille, se kunne un van arte die onneurs,
 se weete wel oe dat is kekaane, se sel pour ons dat
 niet kom te sek. — De *Rotterdamme* lekke de
 vinkere op de mondte en *Monsieur Swyndrek* kom
 te pasfeer avec un air comme un Cartouche ou Jac-
 geau, — fraai curieus, so mooi!

Oore maar Liefebbere! oore maar na *Wisoff*, kyke
 na myn curieuse Lanterne! — *Dominicus van*
Spaan, — daar sien um stap die eerwaarde man-
 ne, die vrindte van de Dordtse Cabale, mais niet
 van de Sinode. — Kyke na syn mantele, precise
 in de smaak van de Loevesteine! Kyke na syn per-
 ruque, die is precise kefabriceeret na de Abéper-
 roucq, dotte van *Monsieur Armyn*. — Kyk um
 reis maak de compliments an Mesfieurs *Elsevier* en
Swyndrekke, oor um reis wens de seekene over de
 kelukkike moorderye kepleeket te *Rotterdamme*! —
 O dat is te pyne waard om te oor van de man die
 is versculdikt syn fortune an de PRINCE VAN
 ORANGE! dat is de brave Ministere van de
 l'Eklise publique! — O tempore miserable!

De forte soeke de forte. — *Monsieur Blusé*
 eb kom te scik dat *Wisoff* um sel roep. — Oore
 maar, — Den Wel Eerwaardigen Heer van der
 Kemp

Kemp, Mennoniste-preeker van Leiden. — Daar komt um nader. — Kyke die Oproermakere reis bedroefde! kyk um reis kom te uil! kyk um reis fnik! oor um reis roep, o myn krande Patrone! eb um ons kom te verlaat! bekeef! o pauvre Patriots! onse kanse fake lekke in de kronte totalitre. — Ah! mon Ami! sekke de *Prêtre van Spaan*, fyt maar keruste, se fel wel vind de autre bafe, of um uil of niet, et kan niet elp; onse kroote baase is vorte en um komme niet weerom, um doe wat um doe. — Sa eft bien vrai, sekke de *Sociniane*, mais monsieur, se eb so kedaan de best om de brave man te elp, se eb daar toe kepreeket op den duure, pour keloop, pour kedraaf, en de kanse boel is apresent met de dood van de Riddere verkouwe. — Se weete dat wel sekke *van Spaan*, um weete dat ook wel van myn, se eb ook wel kedaan de best, maar of se kom te uil of niet, 't blyft toujours la meme chose: de Riddere is, (um luistere em dat in de oor,) is onder ons kefeid, na de drommele.

Nou komme de andere forte, *Liefebbere!* keeve maar akte, tout les Pieces syn fraai curieus, so mooi! — *Monsieur 't Hoen, de Scryvere van de Nederrhynsche Poste.* — *Monsieur Paddenburg, de Drukkere.* — *Monsieur Hespe, de Scryvere en Monsieur Verlem, de Uitkeevere van de Kruijer Politique.* — Ha! dat is de rekte scormorrie, dat is de scuim van de janakele van Ollandte en van Utrecht. — *Monsieur Wisoff* eeft dat wel kom te scik. — Kyk un reis kaan twee an twee, in de ordre comme il faut. — De *Scryvere 't Hoen*, eeft in syn eene and een krote messe pour te sny de kaas; o um sny de fromage so dikke, dat um is ke-word van de pauvre miserabele scurke de krande sinjeure. — Kyke an syn linkerante kaat *Paddenburg* met de dikke buike, um is so dikke, um kan niet stap, syn mantele is kekarneeret à tout coté met de poste kanailieuse; en opkescikket met borduurselle, ha! Mesfieurs! dat verbeeld de *Collecteure* van den Landte die em kom te vervolk, om dat um tant quil dure kom te steel de imposte, pour syn koste-

lyke papiere. — Monsieur *Hespe*, o die make de comique parade! um is bekleed met de sakke op de rukke en op de koppe, daar op is geplakket de oproerike Prente, die um eb kom te plaats voor syn scotischifte, ha! dat is mooi! fraai curieus! — *Verlem* kyke of 't em niet kom te kebeeter: um drake de mantel van van *Brusfele*, die um ink om de scouwere toen um wierd keatrapeeret met de Maitresse d'Ecole de *Polsbroeke*. — Ah! die staat um deftige, um lyke ma foi wel un Profesfeur.

Daar roepe de Anspreekere de twee Eksluitere, oore maar Liefebbere! — Monsieur *Cerisier*, — Monsieur *Munnikhuisen*, kedeporteerde Lutersche Predikante, Advokate, Boekdruckere, Scryvere op de Scip en à present Koopman in de Beure. — Ah! die kaerele ebbe beaucoup de qualité, maar de Savoiaardte weet nok meer te sek, luistere, luistere, luistere maar Mesfieurs & Mesdames! um is de krootste scurke in den Landte: um is de *Ektbreekere*, de *Poligamiste*, de *maakere van de valse papier pour de doop*, o se kon nok so veel sek van die knape, maar 't is apresent ke-noeke; um is gekleed met de mantele, daar kunne un op sien de keeste van de Scippere die un eb kemaakt kapotte door de chagrins, door te speel van de tjock tjock met syn Wyf. — In de verscite sien um syn krote Patroon, le diable, die na em kom te kryp, maar niet kan kryk, um mot nok wakt tot Maitre *Jean van Aarlem* em kom te leever: In de eene andte drake um de Fioole en in de autre de Strykstokke. — Monfr. de Maremotteman *Cerisier*, ebbe ank om de scouwere un krote pelise van syne kedeporteerde Maitresse, Mademoiselle *Therese*, die ruike na de parfume capitale, o so lekkere! so fraai curieus! um stappe met de liere an de alse om te maak met Monsieur *Munnikhuisen* de treurmusieke by de kuile.

Voila Mesfieurs & Mesdames! daar ebbe un nou kesien, tout les amis van de Riddere die syn keinviteeret by de plektikeidte, um sellen wel advoueer dat et is charmante! fraai curieus! — Daar kaat de Koetse vorte, kyk daar volke de autre. — Akter an komme te stap, de krootste belamele van de

Re-

Republique, de krote ketalle van de Vry-corps, opkefcikket in maskerade. — Pour finir, daar volke de nombreufe ketalle van de moffe van Overysfele, die make de kefcreeuw en keraas as de drommele. — Oor um reis fcreeuw! reis huil! — Kyke maar Liefebbere! op de fcouwere drake un de Seisfe opkefcikket met de Linte voor de floerfe, — o die waaije in de lukte dat et is de plaifiere om te kyk. — In de rekte andte ebbe un de flesfe met Genevere, en in de bakkefe de pipe pour fumer. — Kyk un reis trink! reis fuij! reis rook! fraai curieus, fo mooi!

So fel pour moi make kedane Messieurs & Mesdames met diefe vertoon, en un bedank eerbiedike pour leur attentions. Se vertrekke anftondfe na myn Landte en fal niet meer retourner. — Je fui toujours vot Serviteur treshumble.

DE JONKE SAVOIAARDTE.

B L A D W Y Z E R.

VOORREDEN.	Bladz.	4
Opwekking <i>aan</i> NEÊRLANDS DICHTERENREI.		7
ROUWKLACHT.		10
TRIUMPHZANG.		13
De HELLEVAART.		16
Samenspraak <i>tusschen de</i> DOOD &c.		20
ECHO.		24 +
De PARNAS bestormt.		26
LYKZANG.		31
't Verheugd NEDERLAND.		34
LYKZANG.		42
OVERYSSELS Rouwklacht.		45 +
De RAAF by 't GRAF &c.		49 +
TREURKLACHT.		51
De KAT op de MEDAILJE.		52
Op de GRAFTOMBE.		53
Voor het GRAF.		54
GRAFSCHRIFT.		54
		55
		55
		56
		56

GRAFSCHRIFT. ————— Bladz. 57

————— 57

————— 58

————— 58

————— 58

DRINKSCHRIFT. ————— 59

————— 59

GLASSCHRIFT. ————— 60

Voor een BARON op 't woord MEN ZEGT. ————— 61 +

————— 61 +

Een VRYHEIDS Zoon by 't GRAF &c. ————— 62

LYKREDEN. ————— 65 +

TOVERLANT. vertonende *het* sterven *en* begra-
ven, &c. 1ste vert. ————— 85

IDEM. 2de vert. ————— 92

H. Heinrich
BUCHBINDEREI · EINRAMMUNGEN
84056 Rottenburg
Telefon (08730) 1577

6/97

Capellen, Joan Derk van der

De Vryheyd, Ter Vereeuwiging Van Den Overysseischen Ridder, J. D. Baron
Van Der Cappellen, Heer Van Den Pol, Tot Een Spiegel Aller Volken Om By de
Onvergelykelyke Lykbundel en Keurdichten der Heeren Alart en Holtrop
gevoegd te worden

Parys 1785

Belg. 323 f

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10277328-7

VD18 1534973X-001